ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

ГОДИНА XXX
БРОЈ 939
26. XII 1969.

1 ДИНАР

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ДОГОДИЛО СЕ...

СЛАТКИ ОСКАР. — У свечаном салону једног од великих париских хотела додељен је пре петнаестак дана „Оскар за колаче". Награда — позлаћена оклагија — припала је Данијелу Жироу за његову не само укусну већ и мајсторски украшену торту „Хуанита-банана".

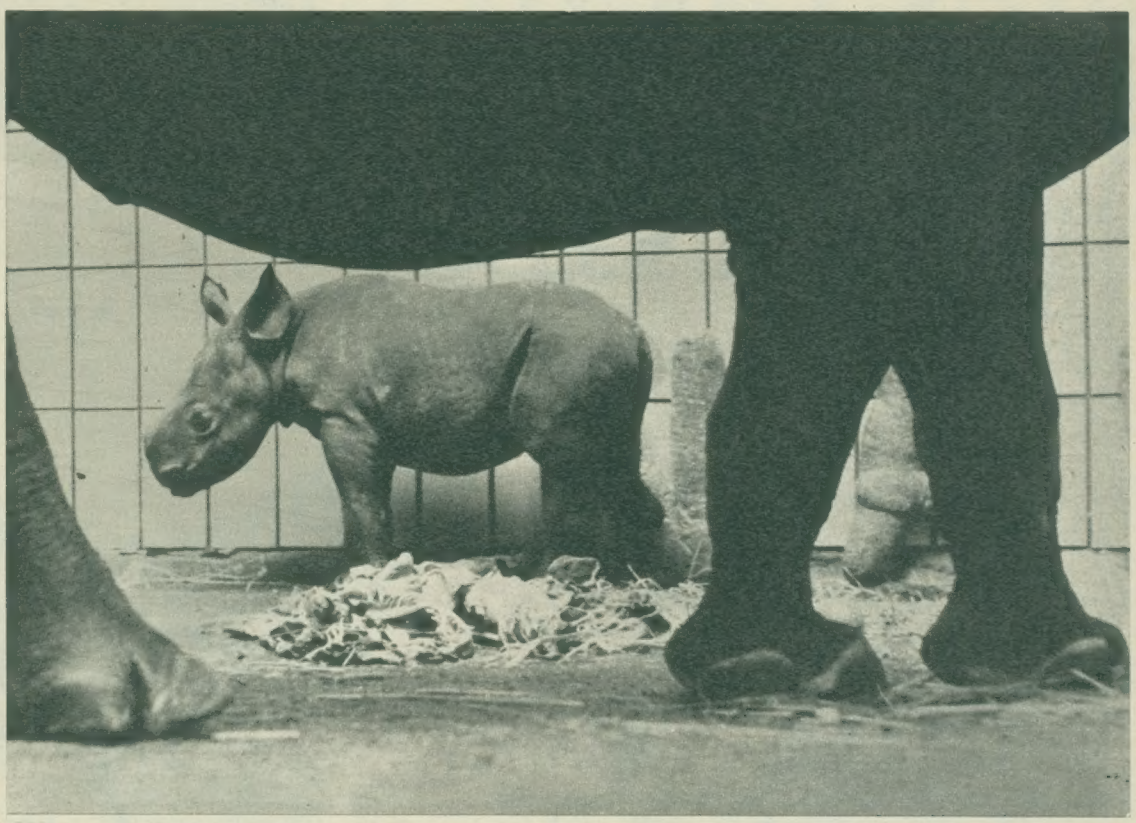

РОГАТА ПРИНОВА. — Долазак на свет младог носорога спада у ретке и зато и у „најсрећније" догађаје у једном зоолошком врту. Франкфуртски зоолошки врт имао је пре месец дана један такав срећан догађај: женка носорога Лемута добила је кћерку Наби. Иако има тек тридесет дана, Наби је већ потпуно самостална. Лемута не признаје ту кћеркину самосталност и, као свака брижна мајка, не испушта је из вида, увек спремна да је заштити и притекне јој у помоћ. Наби је треће по реду младунче носорога које је угледало свет у Франкфуртском зоолошком врту.

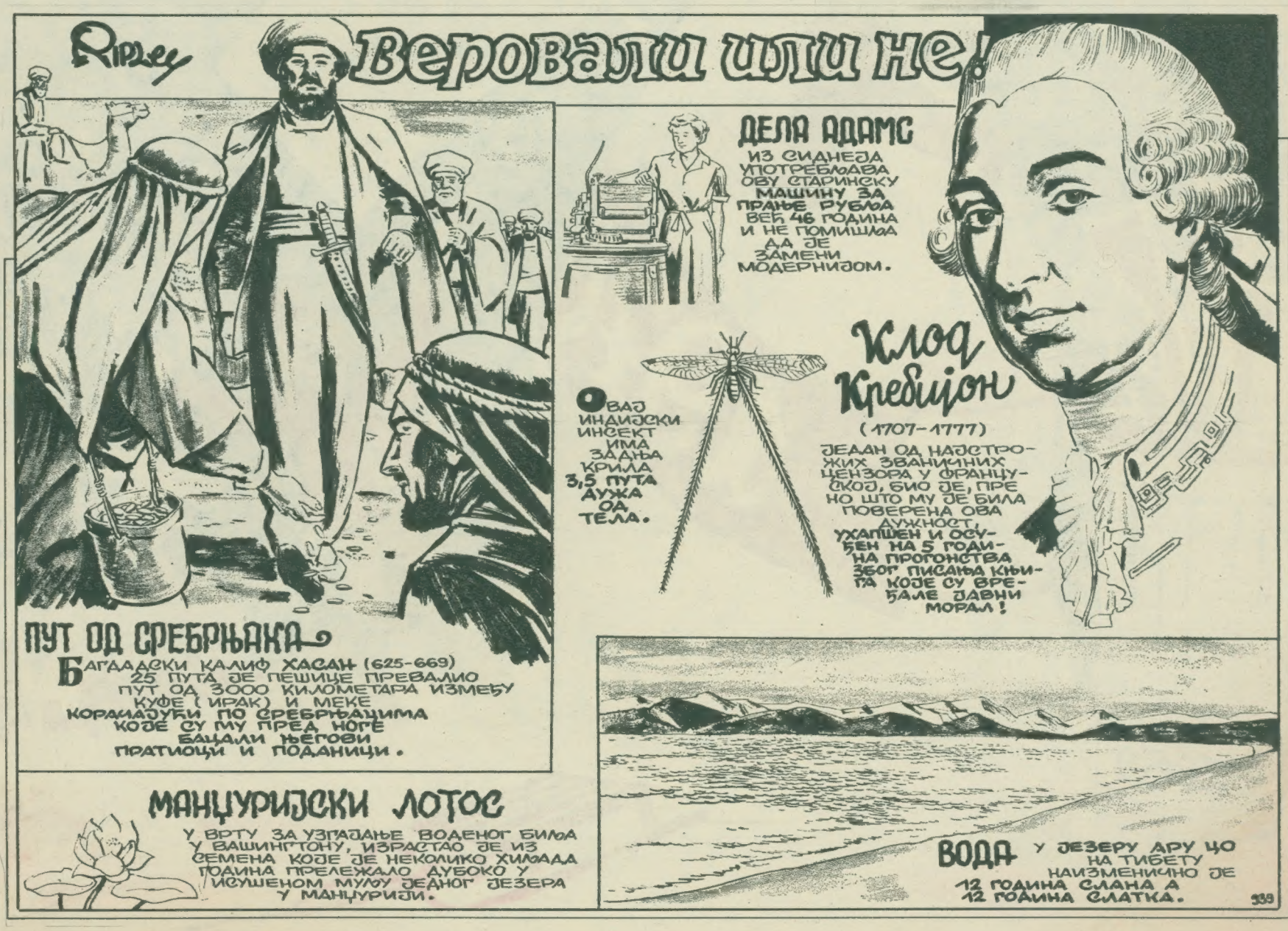

WALT DISNEY

ПАЈА ПАТАК

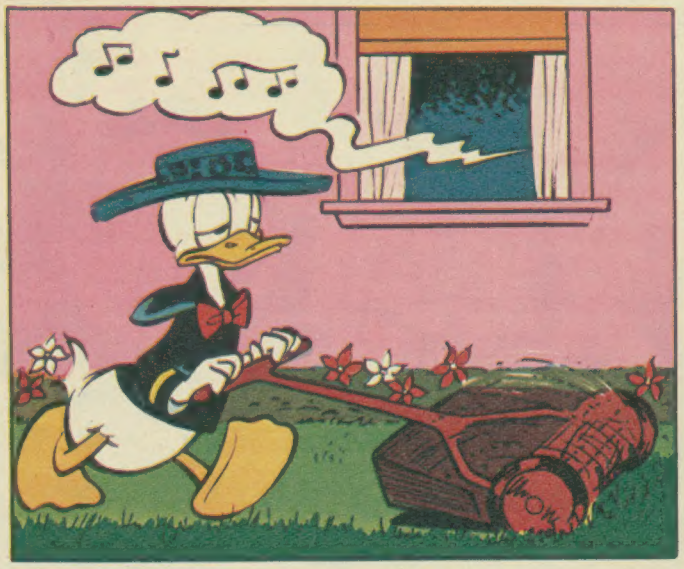

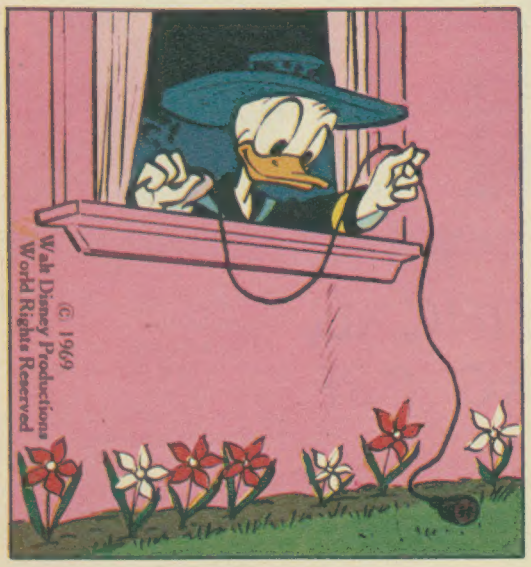

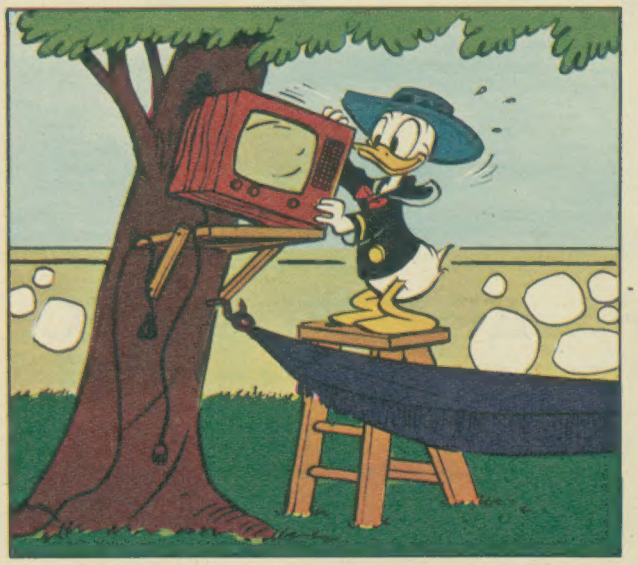

У РОПСТВУ

МИГУЕЛ ДЕ СЕРВАНТЕС ПИСАЦ »ДОН КИХОТА«, НИЈЕ ИМАО СРЕЋЕ У ЖИВОТУ

Познати јунак Сервантесовог романа Дон Кихот од Манче био је племић са мало земље, али с много славних успомена и топлог саосећања за људе који пате. Такав је био и његов творац Мигуел Сервантес де Сааведра.

Сервантесов отац, осиротели племић и видар, који је желео да Мигуел постане лекар или свештеник, оставио је сину само дугове и топлу љубав за патњу ближњих. Сина је срце вукло књижевном стварању. Међутим, његови први покушаји нису успели. Кад је остао без динара, Мигуел је постао дворанин кардинала Аквавиве. Смела и независна духа, Сервантес ту није остао дуго. Напустивши карадинала, он постаје војник.

У поморској бици код Лепанта 1571. године изгубио је леву руку. По излечењу Сервантес одлази у Напуљ и тамо ступа у напуљску војску. После три године, док се враћао из једног ратног похода у Шпанију, тадашњи чувени гусар по имену Арнаут Маније заробио га је и одвео у Алжир. Тако је Сервантес постао роб.

Завера сужања

Маније је био свиреп и ретко је који роб помишљао на бекство, јер се знало да ухваћеног бегунца очекују најстрашније муке. Али, јуначни и бунтовни Сервантес није могао да се помири с ропством. Он је стално међу сужњима тражио некога с ким би могао да побегне у отаџбину. Најзад је са још 14 Шпанаца сковао план за бекство, али то није било лако остварити. Требало је претходно да сакупе довољно новца за откуп једнога од њих. Откупљени би затим отишао у Шпанију одакле би се вратио тајно са чамцем да прими и остале који би у одређено време морали да побегну од својих господара.

Две године је један Новарац копао подземно склониште у најскровитијем делу баште крај мора у којој је радио као роб. Одлучили су да ту сачекају друга са чамцем.

Сви су пристали да се откупи Вијана, поуздан друг који је добро познавао Алжир. Прошло је пола године док су сви побегли и нашли се у склоништу на окупу. Затим је Вијана дао господару откуп и отишао за Шпанију.

Баштован-роб није се морао крити као остали. Он је непрестано мотрио на море не би ли угледао Вијанин чамац. Сервантес је сваке ноћи излазио и доносио храну за све другове. Тако су провели месец дана.

Једне мрачне ноћи, док је море шумело а таласи запљускивали обалу, у великој башти свирепог маварског великаша изгледало је да нема никога. Одједном, са мора се зачуо шум весала. Баштован Новарац опрезно је потрчао ка обали. Онда је застао и ослушнуо, па је потрчао у склониште да јави друговима да Вијана иде. Људи су стали да се грле од радости.

Погубите мене!

Али тек што је чамац пристао уз обалу и они изишли из склоништа, наишли су

ГУСАРА

Маварци. Весла су се нагло опустила, чамац се отиснуо на море, а несрећни робови, којима је слобода била тако близу, журно су се вратили у склониште. Ропство им је сада још теже падало. Наде више нису имали, а због влаге у склоништу многи су се разболели. Сервантес их је храбрио, говорио да ће Вијана опет доћи, доносио им храну и неговао болесне.

Али, Вијана није долазио, а Сервантес није више ништа могао да учини сам. Зато је једном послао једног од другова да набави хране. Зора је већ била сванула, а овај се није враћао. Вратио се тек после неколико дана са четом маварских војника. Бегунце-робове су оковали и извели пред маварског краља. Краљ је обећао да ће им поклонити живот ако кажу ко је припремио бекство. Сервантес тада прими кривицу на себе и рече да је он наговорио људе на бекство, па замоли краља да поштеди његове другове а да погуби само њега. Али и краљ и Сервантесов господар Маније одлуче да поштеде тако храбра човека. И тако су Сервантесу храброст и племенитост донеле спасење.

У шпанској тамници

Међутим, како је он и после тога покушавао још четири пута да побегне, па чак и да побуни све робове, краљ је наредио да се с њим поступа строже и да се добро мотри на његово кретање. После извесног времена краљ је затражио за њега откуп од 500 златних талира. Сервантесова мајка и његови пријатељи сакупили су некако тај новац, те се он после петогодишњег ропства, 1580. године вратио у Шпанију, сиромашан као просјак. Из ропства је био донео само своје две драме: „Нумансију“ и „Живот у Алжиру“.

По повратку у отаџбину Сервантес је покушавао да живи и да издржава породицу пишући комедије. Међутим, његове комедије у којима су главне личности мали људи са својим патњама и бунтовношћу, нису се свиђале размаженој шпанској публици. Од писања се није могло живети. Зато велики писац постаје агент за набавку жита и уља за шпанску флоту. Године 1594. Сервантес је порезник. Тај посао га је још мање занимао и његови дугови све више расту. Повериоци га прогањају, па га због дугова најзад и затварају, а црква га искључује из редова верника.

У севиљском затвору Сервантес почиње да пише „Дон Кихота“. Десет година касније, 1615. године, појавио се и други део. А годину дана доцније, 19. априла 1616. велики писац је умро измучен и телесно и духовно, не слутећи да ће га његово дело толико надживети.

ПРВУ КЊИГУ „ДОН КИХОТА“ СЕРВАНТЕС, НЕКАДАШЊИ ВОЈНИК, РОБ И ПОРЕЗНИК, НАПИСАО ЈЕ У СЕВИЉСКОМ ЗАТВОРУ.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ТАЈНЕ САЛИНГИДУНУМА

ОБЈАВА ДА ЋЕ СЕ МЕЧ У БУМ-БАЛУ ОДИГРАТИ У НЕДЕЉУ, ЗАПАЛИЛА ЈЕ ЧИТАВ ГРАД. НАВИЈАЧИ СУ ПОЛЕТЕЛИ ДА СЕ КЛАДЕ, А ЦЕПАНИЈЕ И ШАЈА ДА СПРЕМАЈУ ТИМОВЕ...

КАКО СЕ ВОЗЕ!

Поіодите на чему се (или у чему се) bозе обо дboје!
Одіоборите на дойисници (од I до 7) ако добро зайажате

Дан Barry

ФЛАШ ГОРДОН

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ОЖИВЕЛИ МРТВАЦ!

НОВО!

НОВИ ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК!

У СВАКОМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП!

ПАЖЊА! НАГРАДА — ПРАВИ ФИЋА!

ДЕЧЈИ ГРАМОФОН!

НАРУЧИТЕ ПРЕКО ПОШТЕ АЛБУМЕ СА ПЛОЧАМА ЗА ДЕЦУ!

СВАКИ ГРАМОФОН ИМА ВЕОМА ЧВРСТЕ КОРИЦЕ ОД ПЛАСТИКЕ И ПЛАСТИЧНЕ ПРЕГРАДЕ КОЈЕ ЧУВАЈУ 8 ПЛОЧА

ПОПУНИ, ИСЕКИ, ЗАЛЕПИ НА ДОПИСНИЦУ И ПОШАЉИ ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ, БЕОГРАД, МАКЕДОНСКА 29.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

НАРУЏБЕНИЦА

Наручујем неопозиво ове албуме:

1. Дечји грамофон I — 7.000 ст.динара.
2. Дечји грамофон II — 7.000 ст. динара.
3. Дечји грамофон III — 7.000 ст. динара.
(непотребно прецртати)

Албуме ћу платити у готову поштару када ми их донесе.

(име и презиме)

(место, улица и број и број личне карте)

Овде се потписује родитељ ако наручилац још нема 18 година.

(име и презиме)

(место, улица и број)

(број личне карте)

АЛБУМ 1

1. „АКО НЕЋЕ НЕЋО, ОНДА ХОЋЕ ХОЋО“
Народне умотворине
Одломци представе редакције „Сусрети четвртком“.

2. „ПАТУЉАК МИЦКО“ и „ХОЋУ ДА ВИДИМ ЦЕО СВЕТ“
Приче

3. „У ЦАРА ТРОЈАНА КОЗЈЕ УШИ“ и „ПОШЛА КОКА НА ПАЗАР“
Приче

4. „ЗВЕЗДА ФИФИ“
Песме из лутка-игре за децу.

5. „МОЈ ЗВЕРИЊАК“, „ДОМ И НОВЕМБАР“, „КАО КУЦАЊЕ ЧАША“ и „ЈЕЛА“
Приче

6. „ЗЕЧИЋ БЕЗРЕПИЋ“
Камбоџанска бајка
„ЧАРАПАСТИ КОЊ“
Арапска бајка

7. „СУСРЕТИ СА ТИТОМ“
6 прича

8. „РОЂЕНДАНСКА“, „ДЕДА МРАЗ“ и „ФРУЛА“ — „ЗГИНУЛА ЈЕ ПИКУША“, „О ЦВЕО МИ ЦВЈЕТНАК“ и „ИМАМ МУЖА КА' ПУЖ МУЖА“
Песме

ИЗВОЂАЧИ:
Весна Крајина, Павле Минчић, Бранка Веселиновић, Драган Лаковић, Мића Татић, Јелена Стаменковић, Татјана Лукјанова, Предраг Лаковић, Славко Симић, Мирослав Митровић, Вера Злоковић и др.

АЛБУМ 2

1. „РУЖНО ПАЧЕ“, „ЦАРЕВО НОВО ОДЕЛО“
Андерсенове бајке

2. „МЕДВЕДОВА ЖЕНИДБА“, „СНЕЖНЕ ПАХУЉИЦЕ“, „БАКА“, „БАЈКА О ЛАБУДУ“
Приче Десанке Максимовић

3. „ЦАРЕВ СЛАВУЈ“ и „СПАВАЈКО ПРИЧА У СРЕДУ“
Андерсенове бајке

4. „ЗЛАТНА АНТИЛОПА“
Индијска народна бајка

5. „ШУПЉЕ ГЛАВЕ ВЕТРОМ СЕ ХРАНЕ“, „МЕДВЕД, СВИЊА И ЛИСИЦА“, „ПЕТАО И БОБ“, „ЧУДНЕ ДЕЧЈЕ ЖЕЉЕ“, „ДВИЈЕ ЉЕНШТИНЕ“, „СВИЈЕТУ СЕ НЕ МОЖЕ УГОДИТИ“, „ЗЕЦ И ЖАБА — КОРЊАЧА“
Шаљиве народне умотворине

6. „ПОЛЕТИ, ФЛАМИНГО“ Јапанска бајка

7. „АЛАДИН И ЧАРОБНА ЛАМПА“
Источњачка народна бајка

8. „СТРАШНА НОВИНАРСКА ПРИЧА“, „ПРИЧА ДУГА О ЧЕТИРИ ДРУГА“, „МУДРЕ ПОУКЕ ЗА ШТЕНЕ“, „НАДРИЛЕКАР ЈОЦА“
Приче Бранка Ћопића

ИЗВОЂАЧИ:
Миодраг Петровић-Чкаља, Бранка Митић, Ружица Сокић, Љубиша Бачић, Драган Лаковић, Бранко Плеша, Мића Татић, Мира Ступица, Виктор Старчић, Павле Минчић, Драгољуб Бојанић и др.

АЛБУМ 3

1. „АЛИ БАБА И ЧЕТРДЕСЕТ РАЗБОЈНИКА“
Источњачка народна бајка

2. „ЈЕВСЕЈКИН САН“
Прича Максима Горког
„СИВИ ПОНИ УСАМЉЕНОГ ЛОВЦА“
Прича Доналда Вустера

3. „ТРИ ЈАРЕТА“
Прича Бране Цветковића
„ПРИЧА ЗА ГОРДАНУ“
Од Душана Радовића

4. „ГУЛИВЕР У ЛИЛИПУТУ“
Прича Џонатана Сфивта

5. „ГУЛИВЕР МЕЂУ ЏИНОВИМА“
Од Џонатана Свифта

6. „ПОСЛЕ ЗИМСКОГ СНА“, „КОКОДАЧЕ КОКА“, „ЗЕЧИЋЕВ САН“ и „МУВА“
Песме

7. „ЛОВАЦ ЈОЦА“
Циклус дечјих песама од Срђана Барића

8. „ЧАРДАК НИ НА НЕБУ НИ НА ЗЕМЉИ“
Народна прича

ИЗВОЂАЧИ:
Ружица Сокић, Виктор Старчић, Павле Минчић, Љубиша Бачић, Драган Лаковић, Мића Татић, Бранка Митић, Бранко Плеша, Станислава Пешић, Миодраг Петровић-Чкаља, Љуба Тадић, Љуба Дидић, Лола Новаковић и др.

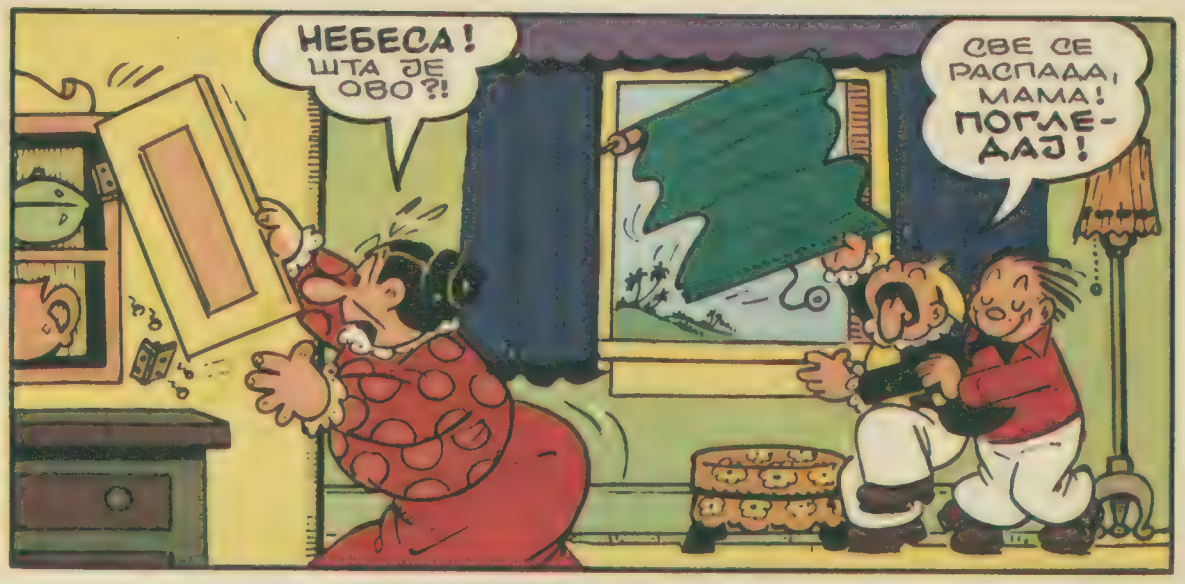

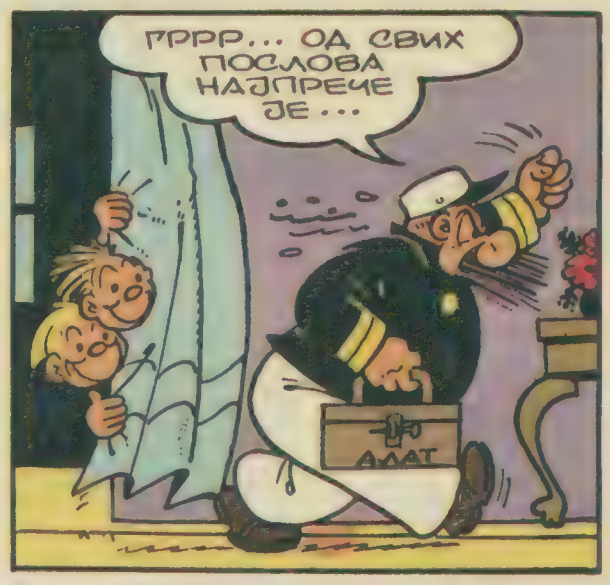

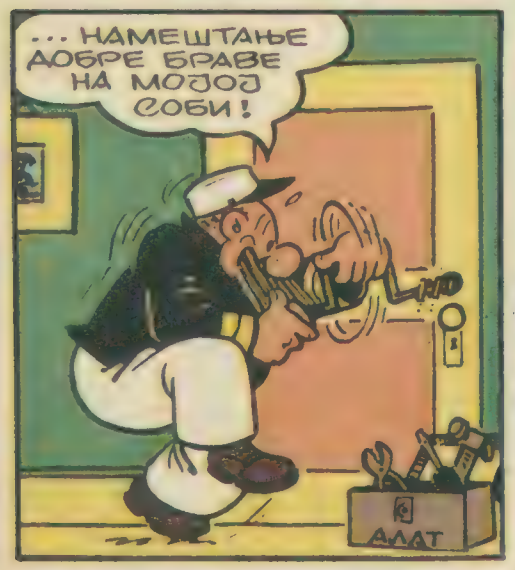

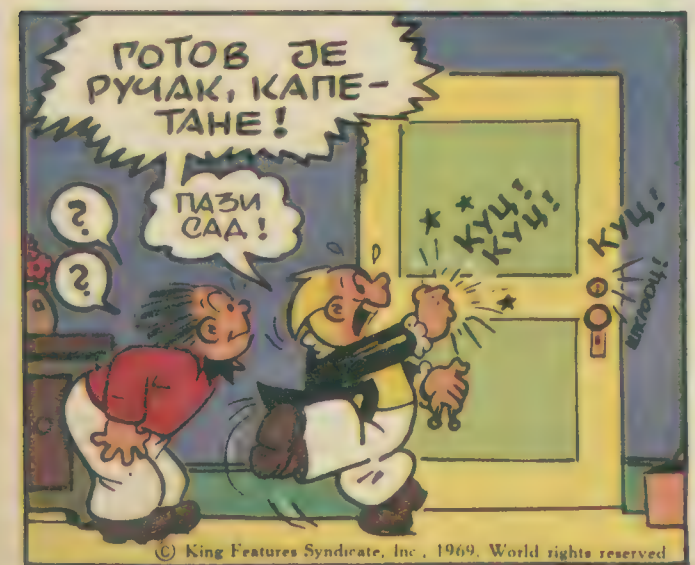

© King Features Syndicate, Inc., 1969. World rights reserved

ЋАСКАЊЕ УЗ Ч

ЕВО ОДМАХ! ЕВО...
КУЦ! КУЦ! КУЦ!

ЈАГО! КАКВО ИЗНЕНАЂЕЊЕ!
ПРОЛАЗИЛА САМ СЛУЧАЈНО ОВУДА ПА СВРАТИХ ДА ВИДИМ КАКО СИ, МАНДРОКАРО!
Е, БАШ ЛЕПО ОД ТЕБЕ!

НАДАМ СЕ ДА ТИ НЕЋУ МНОГО СМЕТАТИ...
МА ШТА ГОВОРИШ! УЂИ, УЂИ... БАШ СЕ РАДУЈЕМ! ТАКО СЕ РЕТКО ВИЂАМО... ПА СЕДИ!

ЈЕСИ Л' ЗА ЈЕДНУ ЧАШИЦУ РАКИЈИЦЕ ОД БУНИКЕ?
ПА... НЕ МОГУ ДА ОДБИЈЕМ! ЗНАШ ДА ВОЛИМ МАЛО ДА ГУЦНЕМ!

КАД САМ ЧУЛА КУЦАЊЕ, МИСЛИЛА САМ ДА ЈЕ ОНА ИСПИЧУТУРА ГРАДАНА! БАШ МИ ЈЕ ДРАГО ШТО СИ ТИ!

ОХ! ГРАДАНА... ХА! НЕ ПОМИЊИ МИ ТУ ОГОВАРУШУ! НЕК' МЕ БАКАО САЧУВА ОД ЊЕ!
ВИДИМ ДА ИСТО МИСЛИМО, ДРАГА! КУЦНИМО СЕ!
КЛО! КЛО!

НИЈЕ ЈАКА, А? САМА САМ ЈЕ ПРАВИЛА!
МММ! КАКАВ МИРИС... КАКАВ УКУС...
ШМРК!

Е, АЛ' ЈА УВЕК ДОДАМ У ФЛАШУ И МАЛО КУКУТЕ!
АХ! ТО СЕ И ОСЕЋА, ДРАГА! ПИЛА САМ ЈА БУНИКОВАЧУ И КОД ГРАДНЕ... АЛИ СЕ НЕ МОЖЕ НИ ПРИНЕТИ ТВОЈОЈ!

АЛИ, НЕ ГОВОРИМО ВИШЕ О ТОЈ ПЕРСОНИ! ОБЕ ЗНАМО КО ЈЕ ОНА И ШТА ЈЕ! А ЈА ЋУ ТИ НЕШТО ПОКАЗАТИ, ЈАГИЦЕ!

ПОРУЧИЛА САМ ОВО ОД „КОПРИВЕ"!
А ШТА ЈЕ ТО? ШТА?
НОВА ПОМАДА... У ВИДУ СПРЕЈА!

ГЛЕДАЈ САМО...
ШТО ЈЕ ТО ПРАКТИЧНО...

И ХОП!
ДИВНО! ХА, ШТА СВЕ НАУКА НЕЋЕ ЈОШ ИЗМИСЛИТИ!

ГРАДАНА МИ ЈЕ О ТОМЕ НЕШТО ВЕЋ ГОВОРИЛА! АЛ' ЈА ЈОЈ НИСАМ ВЕРОВАЛА!
ЈЕДНОМ ДА И ОНА ГОВОРИ ИСТИНУ!

„ЈЕДНОМ!" ХО! ХО!
ЧИЈЕ ЛИ ЋЕ МАГАРЕ ДА ЦРКНЕ? ХЕ! ХЕ!
ЈА НИШТА НИСАМ РЕКЛА!
МОРА ДА ЋЕ СЕ РАЗБОЛЕТИ! ХИ! ХИ! ХИ!
ХА! ХА! ХА!

А ЈА, ДРАГА МАНДРОКАРО, НАПРАВИЛА САМ ОВАЈ ЕЛИКСИР ПРЕМА РЕЦЕПТУ ИЗ „ЗАБАРА"! ВИДИ!
?
ПУЋ! ПУЋ!
КЛОК! КЛОК! КЛОК! БУЋ!

ОХ! БОЖАНСТВЕНО! ХОЋЕШ ЛИ МИ ДАТИ РЕЦЕПТ?
КАКО ДА НЕ! САМО НИ РЕЧИ ОНОЈ ГРАДАНИ!
ЊОЈ? ПА ЈА С ЊОМ ЈЕДВА ГОВОРИМ!
ПЛОП!

АШИЦУ БУНИКЕ

АЛИ... ЈОШ НИСАМ ВИДЕЛА САТАНИЦУ! КАКО ЈЕ ОН?
ДОБРО... ИМАО ЈЕ НЕКИ СВРАБ... АЛ' ТО МУ ЈЕ ПРОШЛО!

САТАНИЦЕ! ДОЂИ, ЗЛАТО... ДОЂИ!

ХАЈДЕ, ПОЗДРАВИ СЕ С ТЕТА ЈАГОМ!
КУЕРК!

ХАЈДЕ, ДУШО! КАЖИ ЛЕПО ДОБАР ДАН!
ОХ... ШТО ЈЕ СЛАДАК! ДОБАЛ ДАН, ЦАТАНИЦЕ!
КУЕРК! УЕРК! КРРРВРК!

ОООХ... ГЛЕДАЈ СТА ТИ ЈЕ ДОНЕЛА ТЕТА ЈАГА! ВЕЛИКО ПАЛЦЕ СУМПОЛА! ВОЛИЋЕ СУМПОЛ, А?

МММ... ДОБАЛ ЗАЛОГАЈ, А? САМО ТИ ПАПАЈ, ЗЛАТО!
СУМПОР... ПА ТО ЈЕ ЊЕГОВА ОМИЉЕНА ПОСЛАСТИЦА!
КРЦ
КРЦ

ШТО ЈЕ ЛЕП, ПА ЉУБАК... А ОНАЈ КОД ГРАДАНЕ ЈЕ ГРОЗАН!
ПА... КО НЕ ВОЛИ ЖИВОТИЊЕ НЕ ТРЕБА НИ ДА ИХ ДРЖИ!

ОХ, ДРАГА! ДА И ЈА ТЕБИ НЕШТО ПОКАЖЕМ... ДОЗВОЛИЛА САМ СЕБИ ЈЕДНУ МАЛУ ЛУДОСТ!
ЛУДОСТ?

НЕКИ ТРГОВАЧКИ ПУТНИК УТРАПИО МИ ЈЕ НЕШТО... ПОГЛЕДАЈ!

ОХ, УСИСИВАЧ! ПРВИ ПУТ ВИДИМ УСИСИВАЧ! И... ДОБАР ЈЕ КАО ШТО ПРИЧАЈУ?!?

МА СТРАШАН ЈЕ! ЈАК, БРЗ, НЕ ПРАВИ БУКУ... ГАРАНЦИЈА ГОДИНУ ДАНА!
ЈЕ Л' СКУП?

СКУП ЈЕСТЕ... АЛ' УЗЕЛА САМ ГА НА КРЕДИТ! ШТА ЋЕШ... НЕ МОЖЕШ ДА ЗАОСТАЈЕШ ЗА ВРЕМЕНОМ КАО...
...КАО ОНА ГРАДАНА! КУПИЋУ И ЈА ЈЕДАН... ХМ...

БАШ ЛЕПО ШТО САМ ТЕ ВИДЕЛА, ЈАГО! ПА НАВРАТИ КАД КОД МОЖЕШ!
ДОЂИ И ТИ ДО МЕНЕ, МАНДРОКАРО! ОБЕЋАВАШ ЛИ?
О, КАКО ДА НЕ!
ЦМОК! ЦМОК!
ЦМОК

ОВО ЈЕ ИПАК БОЉЕ ОД БРЕЗОВИХ МЕТЛИ НАШИХ БАКА, А?
ВРРРРРРРРР

АУ! КАКВА ГРОЗНА ГЊАВАТОРКА!

АЛО, ГРАДАНА! ДОБАР ДАН, ДРАГА МОЈА! А? ДОБРО... А ТИ? ОТКАД СЕ НИСМО ВИДЕЛЕ... ПОГОДИ КО МИ ЈЕ БИО!? ТАЧНО... МОРАЛА САМ ДА ЈЕ ТРПИМ ЧИТАВ САТ! ДА... ХА! ХА! ХА! ДА... НАС ДВЕ СЕ ОДЛИЧНО РАЗУМЕМО! ЈОШ НИСИ ЧУЛА ОНО НАЈЛЕПШЕ... КУПИЛА ЈЕ УСИСИВАЧ! МА ДА... А НЕ МОЖЕ СЕБИ ДА КУПИ НИ КОШУЉУ... А ПОСЛЕ СЕ ЖАЛИ... А ТЕК ШТО СЕ УГОДИЛА... И СТРАШНО ЈЕ ОСТАРИЛА... МА КАД ТИ КАЖЕМ... ВИДЕЋЕШ...

СРЧАНИ МАЛИ АУТОМОБИЛ

ПОРОДИЦА КРЕМЕНКО

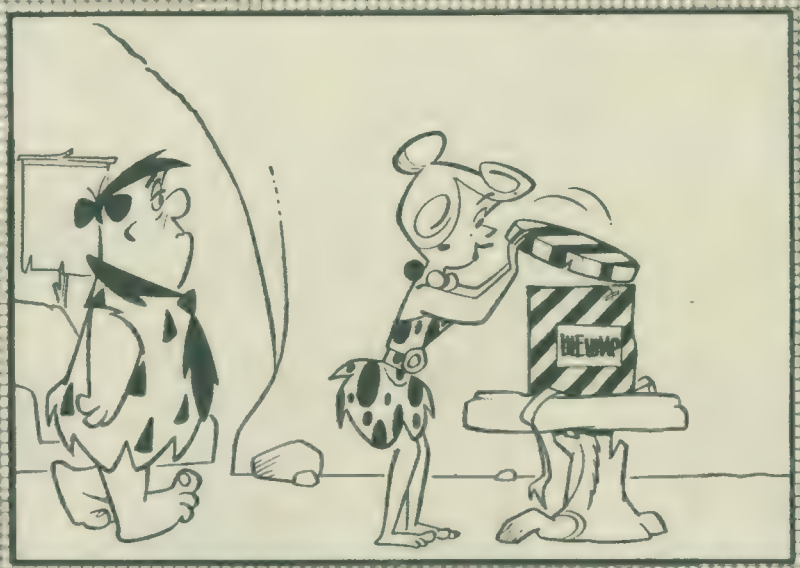

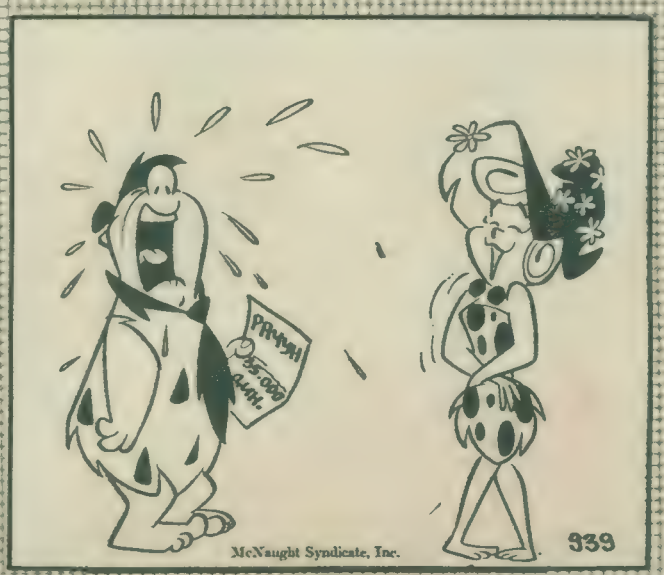

McNaught Syndicate, Inc.

ЗАБАВНИКОВ МАСК

МУХАРЕМ ОМЕРОВИЋ ЗВОРНИК | ВЛАДИМИР СТАНОЈЕВИЋ ПРИШТИНА | СИЛВА ВУЈОВИЋ БЕОГРАД | ЉИЉАНА ВАСИЋ ВАЉЕВО | МИРОСЛАВ БЕЛАЋЕВИЋ ЖЕЛЕЗНИК | МИРОСЛАВ КРСТИЋ БЕЛОТИНАЦ | БЛАГИЦА АПОСТОЛОВСКА СВЕТОЗАРЕВО | ГОРД МИХАЈЉ СМЕДЕР ПАЛА

МИОДРАГ ЧАРАПИЋ БЕОГРАД | МИЛЕНА ЗАРИЋ ВРШАЦ | МИРЈАНА ЧУЉАК СРЕМСКА МИТРОВИЦА | ИРИС ВУЧЕМИЛОВИЋ СПЛИТ | ЈОВАН КАРАЊАЦ ВРШАЦ | СЛАВИЦА БУДИНСКИ СКОПЉЕ | БРАНИМИР ПЕЛИЋ ВЕЛИКА ЛЕШНИЦА | МИ ИВК САР

ГОРДАНА КАРАСИЈЕВИЋ НОВИ БЕОГРАД | КСЕНИЈА ЛАГАНИН БЕОГРАД | УРОШ КЕРАВИЦА ПИВНИЦЕ | ВЕСНА ЧОЛИЋ НОВИ САД | МИЛАН ИЛАДЕНОВИЋ СКОПЉЕ | ГОРАНА ЂУРИЧИЋ ШИД | ХУСЕИН ОКАНОВИЋ ДИВИЋ | ЗЕ Р САР

КЕНБАЛ 1969.

Стигло је укупно 7100 цртежа. Аутори три најбоља рада добили су: 1. МУХАРЕМ ОМЕРОВИЋ, кинопројектор; 2. ВЛАДИМИР СТАНОЈЕВИЋ, фото-апарат и 3. СИЛВА ВУЈОВИЋ лутку. Остали: њих 20 добили су по књигу „СВЕТ У ЏЕПУ“ издање „ВУК КАРАЏИЋ“, Београд и њих 22 по један сладак пакет „ЗВЕЧЕВА“. СВЕ НАГРАЂЕНЕ РАДОВЕ ОБЈАВЉУЈЕМО НА ОВОЈ СТРАНИ.

ЊА ОВИЋ ЕВСКА НКА | ИГОР ВОЈКОВИЋ НОВИ БЕОГРАД | ДАМИР ДАМЈАНОВИЋ РИЈЕКА | БОЈАНА ВУЈОВИЋ БЕОГРАД | ЉИЉАНА МИЛИЋЕВИЋ ЗРЕЊАНИН | ЈЕЛИЦА ИЛИЋ МАЧВАНСКА МИТРОВИЦА | ВЕРА АЛ-АЛБАСИ ЛЕСКОВАЦ | МИЛОСАВА БОЈАНОВИЋ БИЈЕЉИНА

ЛКА ОВИЋ АЈЕВО | РУЖИЦА ТОДОРОВИЋ СВЕТОЗАРЕВО | ЗОРАН СТОКУЋА БЕОЧИН | ЗОРАН ВУКАДИНОВИЋ ПЕЋ | ЈОВАНКА НИКОЛИЋ СВЕТОЗАРЕВО | ДУШИЦА МИЛИКИЋ ТОПОЛА | ЉУБИВОЈЕ РАДОЈЕВИЋ БЕОГРАД | АЛЕМКА ЗИМИЋ НОВИ БЕОГРАД

РИНКА УДЕЖ РАЈЕВО | ЕМИЛИЈА СПАСОВА СКОПЉЕ | ДРАГАН ПОПОВИЋ ЗЕМУН | ПЕТАР МАНДИЋ САРАЈЕВО | МАРИНА ДИМОВСКИ НОВИ САД | ДРАГОСЛАВ МИЛИСАВЉЕВИЋ ИЛАДЕНОВАЦ | ЗОРАН СМИЉКОВИЋ СВЕТОЗАРЕВО | ВЛАДИМИР ПОПОВИЋ СВЕТОЗАРЕВО

ИСТРАГА ИНСПЕКТОРА МАРИНА

МАСКИРАНИ НАПАДАЧ

РЕШЕЊЕ НА СТРАНИ 31

ХРАБРИ БИЛ

По свему судећи наш пријатељ Бил није онај надалеко чувени ловац Буфало Бил. Али, ако повежете све тачке обележене непарним бројевима (1, 3, 5..), видећете од кога се Бил уплашио, па ћете му можда и опростити.

ОДГОВОР:

Утекао је носорог.

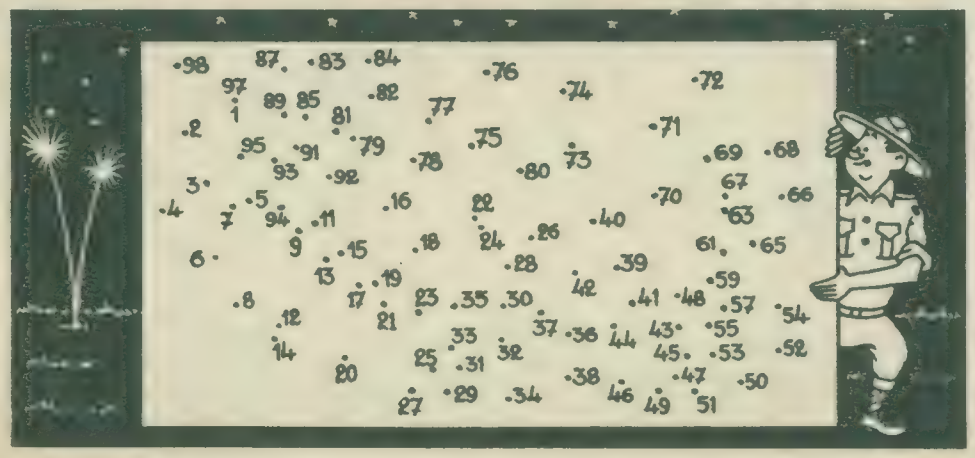

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● пре извесног времена индијска влада је донела одлуку којом се забрањује извоз тигрова, леопарда и пантера из ове земље. Једини изузетак представљају зоолошки

вртови. Разлог: због све веће потражње ових животиња у свету запретила је опасност да ове животиње у Индији потпуно нестану.

● пошто су прошле године у Охотском мору крај сибирске обале совјетски геолози

открили налазишта злата испод мора, недавно су упутили нову експедицију која ће на морском дну тражити калај.

● према последњим светским статистикама Совјетски Савез је земља у којој има највише живих стогодишњака. Од 21.708 стогодишњака коли

ко их је било кад је прављена статистика, 644 живи у малој републици Дагестан, у близини Каспијског мора. Из Дагестана је и Бајалахи Рамазанов који има 135 година.

● недавно су три научника упутила Француској академији наука писмо у којој упозоравају на опасност од инсектицида паратиона, који се

веома често употребљава у агрономији. Према њиховом мишљењу ова хемикалија је већ довела до нестајања извесног броја животињских врста.

М. КАПЕТАНОВИЋ:

МИЋИНИ свакодневни проблеми

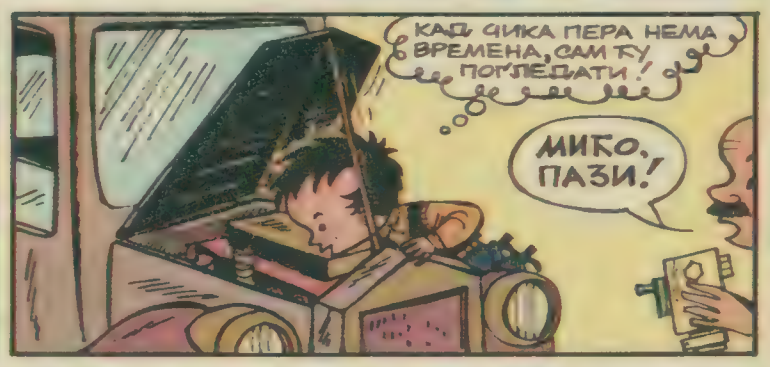

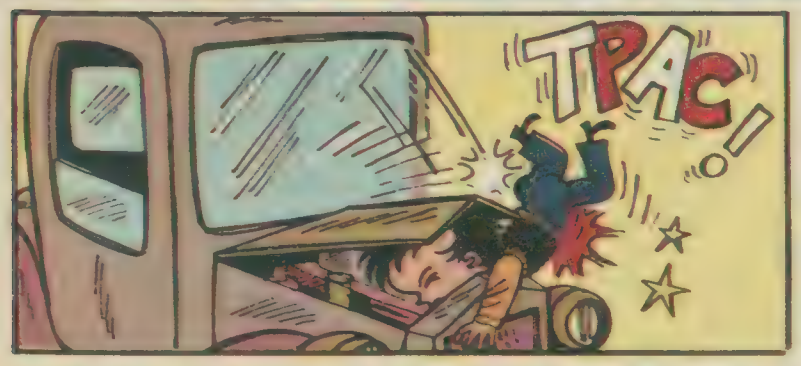

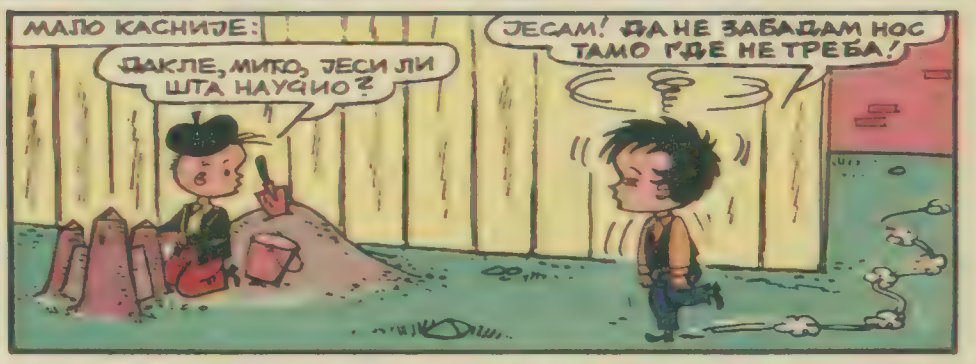

МАСКИРАНИ Денис

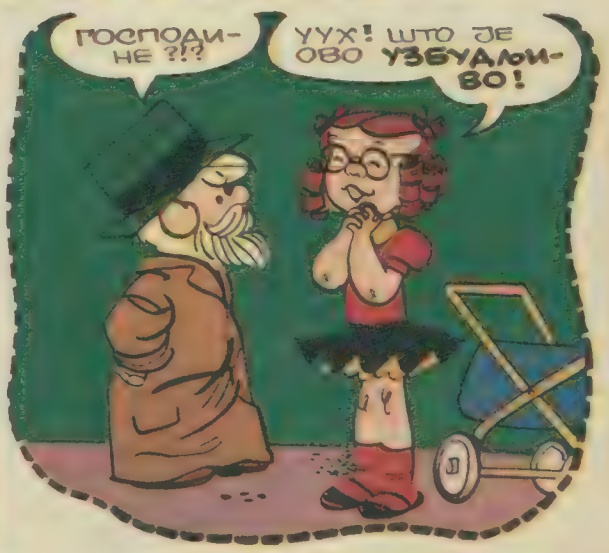

ПРАВИ БУФАЛО Б

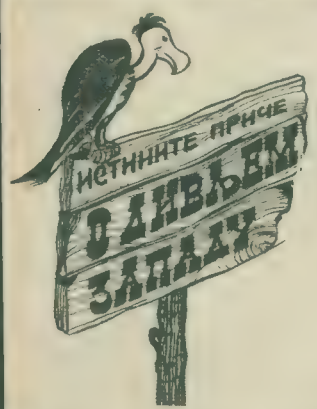

Педесетак људи на Дивљем западу носило је обо почасно име, а један стретан новинар је аван туре свих тих ловаца приписао једном јединому човеку: Вилијему Кодију

Буфало Бил свакако је једна од најславнијих личности Дивљег запада. Човек који је у историји Америке забележен под овим именом (које у преводу значи Бизон Бил) заиста је постојао — звао се Вилијем Фредерик Коди.

Увек на белом коњу

Био је веома леп. Дуга црна коса падала му је до рамена, шиљата брадица чинила га је сличним некоме од мускетара Александра Диме, а његове живе очи проницљиво су и интелигентно посматрале овај свет. Био је за оно време и средину у којој је живео отменог понашања, али помало надмен. Веома љубазан понекад, али неумољив према свакоме ко му се није допадао.

Био је одличан ловац на бизоне по прерријама и на пуме у Стеновитим планинама. Познавао је пространства Далеког запада као свој џеп, па је америчким војним одредима много пута послужио као непогрешиви водич. Надалеко је био чувен као стрелац и увек се снабдевао оружјем код најскупљих оружара у Сент Луису и Њујорку. Много је полагао на изглед свог одела и својих коња. Најчешће је носио траперско одело од јелење коже украшено ресама, а никад га нико није видео на коњу који није био сасвим бео.

Промућурни новинар по имену Нед Бентлин при првом сусрету са Вилијемом Кодијем осетио је да од тог човека, доброг ловца, искусног пионира Дивљег запада непогрешивог стрелца, мо-

БИЛ

же да створи романтични лик националног јунака који ће забављати читаоце и Неду Бентлину напунити џепове

Сто деветнаест побијених бизона

У време кад га је срео Бентлин, Вилијем Коди је са још тридесеторицом опробаних ловаца штитио раднике и техничаре који су полагали нови железнички колосек и снабдевао их месом бизона који су у огромним крдима пасли по овом мору траве, а понекад рушили радничке биваке и уништавали тек подигнуте фарме првих колонизатора Запада.

Међу ловцима који су радили за железничку компанију налазио се и Били Комсток који је носио надимак „Непогрешиви карабин". Вилијем Коди је једном био присутан кад се Комсток хвалио тврдећи да је стрелац коме нико није дорастао.

— Изазивам те на такмичење! — надмено му је рекао Коди. — Да видимо ко ће за један сат побити више бизона!

„Непогершиви карабин" је прихватио изазов.

Тачно један час њих двојица су пуцајући као луди сејали смрт међу бизонима у прерији. Били Комсток је за шездесет минута убио равно педесет бизона. За то верме Коди је устрелио шездесет и девет животиња!

Двадесет трећег децембра 1869. године Нед Бетлин је у „Њујорк Виклију" објавио огромну слику дугокосог ловца са брадицом, наслоњеног на дугачку пушку и романтично загледаног у даљину.

„Овај човек је најпознатији извидник и ловац Америке" — писало је под сликом. „Зове се Вилијем Коди, али га сви на Западу називају Буфало Бил".

Под сликом је у једном узбудљиво написаном извештају Бетлин описао стрељачки двобој Вилијема Кодија са Били Комстоком.

Рађа се мит

Бентлинов чланак се допао и његовим уредницима и читаоцима „Њујорк Виклија".

Новинар је осетио да је пронашао непресушни рудник за своје чланке. Написао је редом **1756 чланака** и у њима описао исто толико авантура Буфала Била!

Наравно, Нед Бентлин је прећутао да неколико десетина славних ловаца носи исти надимак као јунак његових прича, као и то да Буфало Билу приписује сваку авантуру било ког ловца и извидника.

Убрзо је Буфало Бил у читавој Америци, у Европи, па чак и Аустралији постао херој без мане и страха, прототип Американца, храброг и хладнокрвног, који се не повлачи пред непријатељем и увек бескомпромисно стоји на бранику истине и правде.

Вилијем Коди није се потрудио да демантује измишљотине које је о њему писао Бентлин. Напротив, сам је почео својој сестри, вичној писању, да диктира своје доживљаје и да их разним издавачима продаје за добре паре.

Испрва се трудио да се колико-толико придржава истине, а то му неко време и није било нарочито тешко јер је у лововима, у окршајима с Индијанцима и белим бандитима који су пљачкали благајне железничких компанија заиста много тога доживео. Али издавачи су од њега желели све узбудљивије, све фантастичније приче. У једном часу гриже савести Вилијем Коди написао је свом издавачу:

„Не допада ми се што тражите да тако бесрамно лажем. **Херој са мојим именом** убио је у само једном пушкарању више Индијанаца него што сам их ја лично видео у току читавог свог живота."

ЛАЖНИ И ПРАВИ БУФАЛО БИЛ — Буфало Бил је главна личност у многим „вестернима". Тумачили су га многи познати глумци. На слици лево: филмски Буфало Бил у интерпретацији Доел Мак Креа поред своје филмске драгане коју тумачи Морин О Хара. Десно: прави Вилијем Фредерик Коди, снимљен 1904. г. у време кад је са циркусом гостовао у Италији.

Али, треба рећи да Коди није само описивао своје лажне узбудљиве доживљаје. Он је стварно имао веома буран живот. Кад је у Црним планинама избила индијанска побуна, опет је ступио у војску и као пуковник борио се против побуњених племена храбро и с много довитљивости.

»Колт Ани« и немачки кајзер

Вилијем Коди је био веома сложена личност. Његова немирна природа није му дозвољавала да се дуго бави истим послом.

Не зна се како је дошао на идеју да постане глумац. Зна се само да је у Чикагу играо самог себе у позоришном комаду „Водичи кроз прерију". Постигао је сензационалан успех, али интелигентан, какав је био, Коди је осетио да је слаб глумац и да ће на позоришним даскама брзо доживети крах, па се одлучио да на други начин окуша срећу.

У једној великој циркуској шатри почео је да приказује епопеју освајања Запада под насловом „Вилд Вест Шоу" — „Шоу о Дивљем Западу". Премијера је одржана 13. маја 1883. године у Омахи у држави Небраска. Гледаоци су могли да виде живи приказ борбе првих колонизатора, мексиканску опсаду Алама, индијански напад на „Пони-експрес", напад бандита под вођством чувеног Џеса Џема са железничку композицију, двобој Буфала Била са дивљим индијанским поглавицом.

За глумце у својим монументалним представама Коди је ангажовао праве Индијанце и познате ловце. Неко време су у његовом циркусу наступали чак и чувени Дивљи Бил Хикок, један од најславнијих шерифа Америке и Френк Џемс, брат мучки убијен бандита Џеса Џемса, који је ушао у легенду као Робин Худ Америке.

Његове представе биле су веома реалистичке: пуцало се из правих пушака са убојним мецима. Године 1887. један глумац у Бостону погинуо је у арени од метка!

Истакнуто место у ревији имала је Ани Окли — „Колт Ани", девојка која је запањујућом вештином из свог „колта" из свих могућих положаја погађала невероватно мале циљеве. Године 1903. у Немачкој „Колт Ани" умало да није доспела у затвор. За време једне представе на двору, да би доказала своју фантастичну стрељачку вештину, Ани је на своју руку, без икакве најаве, једним метком преполовила цигарету коју је у устима држао кајзер Виљем II. Кајзер, мада прилично уплашен, понео се каваљерски према лепој и грациозној Кодијевој „звезди". С осмехом јој је опростио дрски иступ. Популарност те необичне жене постала је тако велика да је њено име ушло у говорни језик као појам за нешто „поклоњено", „пало с неба". У Њујорку „Ани" значи бесплатну улазницу за неку приредбу.

Годинама је циркус Буфала Била путовао светом. али времена су се мењала, а с њим и укуси. Трошкови за одржавање циркуса ускоро су постали већи од прихода. Некадашњи ловац на бизоне покушао је и срећу на филму 1917. године. Офарбао је брадицу и косу. То му није помогло, године није могао да сакрије.

Неколико месеци затим умро је.

А. Р.

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

ПРВИ ЛЕОПАРД

ЏИМ КОРБЕТ, НЕНАДМАШНИ ЛОВАЦ НА ТИГРОВЕ, ПРИЧА КАКО ЈЕ КАО 11-ГОДИШЊИ ДЕЧАК КРЕНУО У ЏУНГЛУ ДА ЛОВИ ШУМСКЕ КОКЕ, А НАШАО СЕ ОЧИ У ОЧИ С ЛЕОПАРДОМ!

Пре одласка на зимски распуст позвао ме наш наставник гађања, стари наредник, мален и дебео, биковског врата али златна срца.

— Кад пођеш кући — рече — јави ми се. Даћу ти карабин и муниције колико желиш, ако обећаш да ћеш пушку пажљиво чистити и да ћеш ми вратити чауре.

Занемех од среће и поноса. Мени најмлађем питомцу, једанаестогодишњаку наставник гађања поверава карабин!

Тако те зиме стигох у Каладунги наоружан карабином и без бојазни да ће ми недостајати метака. Лук и стрела дозволили су ми да продрем дубље у џунглу него пећка, спредуша ми је омогућила да доспем даље него са луком и стрелом а сада, кад сам наоружан карабином, џунгла ми је била отворена.

Страх ме је научио да се крећем бешумно, да се као мачка верем уз стабла и тачно одређујем правац одакле долазе звуци. Сматрао сам гађање карабином у стрељачку мету чистим расипањем тако да сам се већ набао ловећи шумске кокоши и дивље паунове. Нисам жалио ни времена ни труда да се привучем плену и ускоро сам стекао потпуну сигурност да погодим тешким метком карабина калибра 11 мм куд сам наумио. Добио сам самопоуздање да ловим у оним деловима ове забите индијске џунгле куд се раније нисам усуђивао да идем.

У »Пилићарнику«

У близини Каладунга налазио се у џунгли предео који смо у породици називали „Пилићарник“. Ту је шума била нарочито густа са јаким подрастом а простирала се на неколико километара. Име је добио по томе што је тамо било особито много шумских кока. На жалост — и много тигрова. Никада касније у животу који сам провео ловећи Азијом нисам наишао на предео који је толико обиловао шумским кокама.

Мувао сам се у околини „Пилићарника“ у време кад сам био наоружан луком и стрелом, па и у доба спредуше. Тек кад сам стекао тешки карабин, усудио сам се да истражујем тај густиш. Џунглу је пресецала дубока, стрма и уска јаруга. Једне вечери провлачио сам се кроз ову суву јаругу у намери да уловим какву коку за вечеру, или дивље свињче за становнике нашег села.

Наједном чух шушкање у опалом лишћу с десне стране. Опрезно се попех на велики камен у јаруги и седох. Дигох полако главу и на равни изнад јаруге опазих јато од двадесет до тридесет шумских кока. Чепркале су по лишћу тражећи храну и приближавале ми се. Предводио их је диван петао шареног перја, кога одабрах за свој циљ. Чо...

шаних, чекајући с престом на обарачу да му се глава поравна са једним стаблом. Никад нисам гађао карабином ако иза циља није било чврсте позадине која би задржала метак у случају да промашим. Нисам заборавио обећање наставнику да ћу му вратити све чауре.

У том тренутку чух скокове неке крупне звери на левој страни потока. Окренух главу и угледах леопарда који је у великим скоковима трчао низбрдо — право на мене! Шумске коке такође опазише леопарда и цело јато полете са великом буком. Користећи се галамом окренух се леопарду а да ме он није приметио. Управо је стигао на руб јаруге и ту се зауставио.

Скок преко јаруге

Јаруга је на овом месту широка око пет метара, стрмих падина, око четири метра високих на левој а три метра на десној страни. Камен на коме сам седео налазио се близу десног руба. Леопард је био према томе нешто изнад мене, удаљен за ширину јаруге. Кад је стигао на руб окренуо је главу у правцу одакле је дошао. То ми је дало могућност да подигнем карабин и нанишаним. Ни овај мој покрет звер није приметила. Пажљиво сам гађао право у груди. У тренутку кад је окренуо главу према мени — опалих. Кроз густи облак дима — метак је био пуњен димним барутом — једва запазих сенку леопарда кад је прелетео преко моје главе и скочио на руб јаруге иза мене. Камен на коме сам седео а и моја одећа били су попрскани крвљу.

Како сам имао пуно поверење у свој карабин и себе, веровао сам да ћу убити леопарда на месту. Био сам према томе веома изненађен кад сам открио да сам га ранио. Према количини изгубљене крви закључио сам да је леопард тешко рањен, али ми је још недостајало искуство да оценим да ли је рана смртна или не. Бојао сам се да ће се рањена звер завући у неку пећину или непроходни густиш па одмах не пођем за њом. Напуних поново карабин и кренух са свог камена за крвавим трагом.

Први стотинак метара земљиште је било равно тек са покојим стаблом или граном. Онда је почињала стрма падина око педесет метара, да би опет прешла у заравни. На том делу стрме падине било је доста грмова и великих стена иза којих је леопард могао да се склони. Крећући се највећим опрезом, прешох половину падине. Наједном спазих, на двадесет метара, реп и стражњу ногу леопарда иза једне стене. Не знајући да ли је леопард жив или мртав, укочих се, кад се изненада нога повуче и остаде само реп. Леопард је био још жив!

Да бих га још једном гађао, морао сам да се померим или улево или удесно. Пошто сам га само ранио поготком у тело, одлучио сам да га другим метком гађам у главу. Шуљао сам се педаљ по педаљ улево док не угледах његову главу. Лежао је леђима према стени гледајући у супротном правцу. Нисам изазвао ни најмањи шум, али је, изгледа, леопард осетио да сам близу. Кад је окренуо главу према мени опалих и погодих га метком тик поредува. Одстојање је било мало а пажљиво сам гађао, па сам био сигуран да је леопард мртав. Пођох к њему, ухватих га за реп и извукох из крви у којој је лежао.

Накнадни страх

Немогуће ми је да опишем шта сам све осећао док сам стајао и посматрао свог првог леопарда. Од часа кад сам га угледао како скаче низа стрмину, па све док сам га одвукао на страну да му крв не упрља крзно, руке су ми биле мирне. Али са да ми је цело тело дрхтало. Тресао сам се од страха при помисли шта би се десило да је леопард уместо на руб јаруге скочио на мене! Дрхтао сам од одушевљења што сам уловио такође дивну звер и задовољства које ћу имати кад ову велику новост саопштим својима код куће. Биће срећни и поносни као и ја. Желео сам да вичем, да урлам, да играм и певам, све у исто време! Али ништа од тога нисам учинио, само сам стајао и дрхтао, јер су ми осећања била сувише јака да бих им могао дати одушка у џунгли. Морао сам да их поделим са неким.

Нисам имао тачну представу о тежини леопарда, али сам се био решио да га понесем кући. Одложих пушку и отрчах до потока где је било пузавица. Направих уже, вратих се и свезах предње и задње ноге леопарда. Чучнувши намакох леопардове ноге на рамена али — нисам могао да устанем. Одвукох га до стене и покушах поново да га дигнем али — ни макац. Увидех коначно, да је претежак. Одломих нешто грања и покрих свој плен, па одјурих трком пет километара до своје куће.

Вест о уловљеном леопарду изазвала је велико узбуђење и радост код куће. Требало ми је само неколико минута да сакупим пет-шест снажних носача, који су ми помогли да коначно у слављу донесем до куће свог првог леопарда.

Џим Корбет

РАЊЕНИ ЛЕОПАРД ПРЕЛЕТЕО ЈЕ ИЗНАД МОЈЕ ГЛАВЕ И НЕСТАО У ЏУНГЛИ. ОДЕЋА МИ ЈЕ СВА БИЛА ПОПРСКАНА КРВЉУ

ЏОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ПЛАН ФАРАОНОВЕ РИЗНИЦЕ.

НУЛА X

РОБОТ-ПИЛОТ

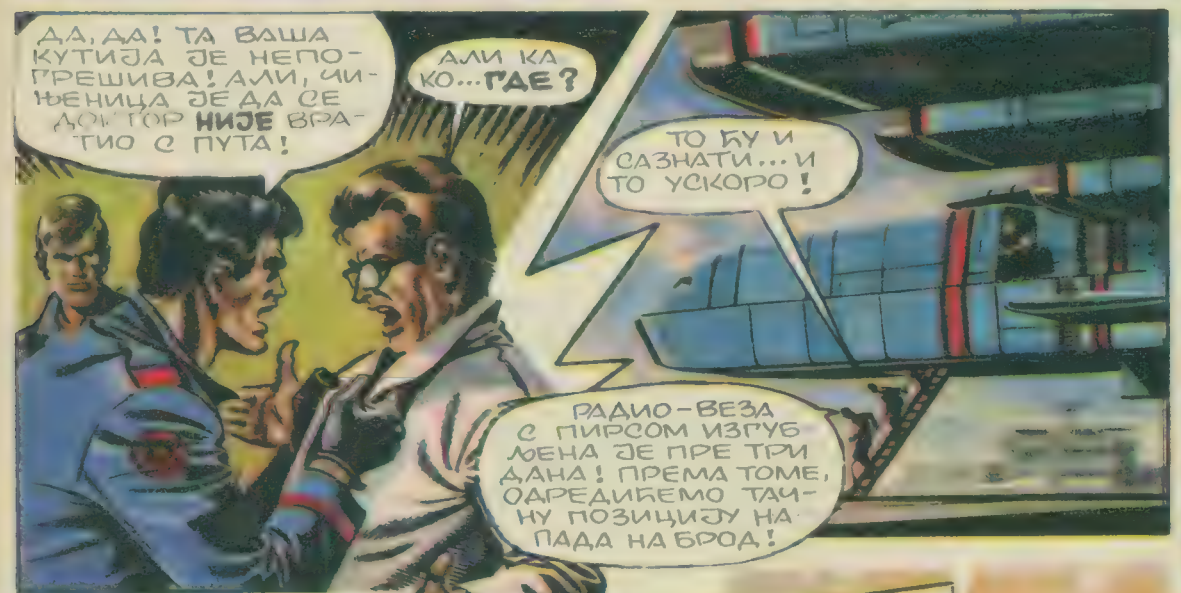

Идуће недеље: **НЕВИДЉИВО ОКО ВРЕБА!**

ПОБЕДНИЦИ

НАГРАДНОГ КОНКУРСА ЗА НАСЛОВНУ СТРАНУ »ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА«

На конкурс за насловну страну „Политикиног забавника“ стигло је 875 цртежа. Било је доста лепих цртежа и жири је имао тежак посао да одабере најлепше.

Специјални жири је доделио следеће награде:

ПРВУ НАГРАДУ: велики златник (у вредности 68.800 ст. дин.) добила је **ВЕСНА НИКОЛИЋ**, уч. VII/2 о.ш. „Максим Горки“ из Београда. Њен цртеж је објављен на првој страни овог броја.

ДРУГУ НАГРАДУ: мали златник (у вредности 34.400 ст. дин.) добио је **ЂУРО НЕНАДИЋ**, уч. о.ш. „Данило Зеленовић“ из Сирига.

ТРЕЋУ НАГРАДУ: два сребрњака (у вредности 15.400 ст. дин.) добила је **РАДМИЛА ТЕСЛИЋ**, уч. VII/д о.ш. „Змај Јова Јовановић“ из Сенћ. Трешкевца.

ДВЕ ФУДБАЛСКЕ ЛОПТЕ добили су: **МОМИР ЧУТУКОВИЋ**, уч. VI/1 о.ш. „Бановић Страхиња“, (нека јави место боравка) и **ЛАЗАР КОНСТАНТИНОВИЋ**, уч. VII/2 о.ш. „Бошко Палковљевић“ из Сремске Митровице.

ФУДБАЛСКИ КЛУБ „ПАРТИЗАН“ поклања 10 дресова: 1. **ЉУБИЦА НИКОЛИЋ**, ул. VII/ц раз. VI основне школе Мостар, 2. **ФАХИРА ЗВИЗДИЋ**, учен. VII/3 о.ш. „Владимир Перић — Валтер“, Сарајево, 3. **РАДА ВЛАТКОВИЋ**, уч. VIII/а о.ш. „Чаки Лајош“, Бачка Топола, 4. **СЕНАДА ДЕДИЋ**, уч. VI/1 р. о.ш, „Владимир Перић — Валтер“, Сарајево, 5. **ВЕСНА ПОПАЦ**, уч. VII/2 о.ш. „Слободан Вуковић“, Сарајево, 6. **ВЛАДО ИЛКИЋ**, уч. VI/е о.ш. „Омеровић Сулејман-Цар“, Маглај, 7. **МОМЧИЛО ЧАПКУНОВИЋ**, уч. V/2 о.ш. „Стјепан — Стево Филиповић“, Београд, 8. **РАДИСЛАВ ЈОВАНОВИЋ**, уч. VIII/1 р. о. ш. „Пеко Тепавчевић“, Урошевац, 9. **АЛЕКСАНДРА РАДОВАНОВИЋ**, уч. V/2 о.ш. „Стјепан-Стево Филиповић“, Београд и 10. **ЛАЗАР КНЕЖЕВИЋ**, уч. VII/2 о.ш. „Бошко Палковљевић-Пинки“ Сремска Митровица.

ШАХ је добио: МИЛОВАН ВАСИЛИЋ, уч. VIII/1 о.ш. „Народни херој Чајка“, Трстеник.

3 СКЛАПАЛИЦЕ су добили: 1. **ЖЕЉКО МИШКУЛИН**, уч. IV/3 о.ш. „Милен ко Цвитковић“, Сарајево, 2. **ЉУБИЦА ИГРУТИНОВИЋ**, уч. V/2 о.ш. „Стјепан — Стево Филиповић“, Београд и 3. **ВЕРА НИКОЛИЋ**, уч. V/2 о.ш. „Петар Драпшин“, Турија.

1 **ЕЛЕКТРИЧНУ РАЧУНАЉКУ** добила је: **МАРИЈА ИВАНЧЕВИЋ**, уч. III/2, о. ш. „Иво Лола Рибар“, Нови Сад.

Друштвену игру „ДАМЕ“ добила је: **ШТЕФИЦА ПЛАТНЕР**, уч. V/2 о.ш. „Стјепан-Стево Филиповић“, Београд.

Друштвену игру „СПОРТ“ добила је: **ЉИЉАНА ЋЕЛИЋ**, уч. VIII о.ш. „Вера Благојевић“, Бања Ковиљача.

Друштвену игру „ПОНИ ЕКСПРЕС“ добио је: **МИРОСЛАВ ГЛАВАНДАРОВ**, уч. V/1 о.ш. „Петар Драпшин“, Србобран.

Друштвену игру „ЧОВЕЧЕ НЕ ЉУТИ СЕ“ добио је: **ЗЛАТОМИР БОЈАНИЋ**, уч. VII/3 о.ш. „Владимир Назор“, Зрењанин.

Издавачко предузеће „ПРОСВЕТА“ из Београда, Добрачина 30, поклања 10 књига „МАЛИШАН У ОЛУЈИ“ које су добили: 1. **МОМИР ЗЕРЕМСКИ**, уч. VIII/2 о.ш. „Петар Драпшин“, Турија, 2. **ДАРИНКА ВУЈОВИЋ**, уч. VIII/б о.ш. „Душан Јерковић“, Титово Ужице, 3. **МИЛАН ПОПОВ**, уч. VI/2 о.ш. „Жарко Зрењанин“, Иланџа, 4. **ДУШИЦА СТАНИМИРОВ**, уч VI/1 о.ш. „Петар Драпшин“, Турија, 5. **ТАТЈАНА ЈАНКОВИЋ** уч. VI/4 о.ш. „Душан Јерковић“, Титово Ужице, 6. **ЂУРЂИЦА ЗАТЕЗАЛО**, уч. VIII/а о.ш. „Чаки Лајош“, Бачка Топола, 7. **ЈЕЛЕНА ПАВЛОВИЋ**, уч. V/5 о.ш. „Душан Јерковић“. Титово Ужице, 8. **МИЛОРАД ГРАНАЛИР**, уч. VII/3 о.ш. „Отон Жупанчич“, Земун, 9. **НАДА ГРМУША**, уч. V/2 о.ш. „Стјепан Стево Филиповић“, Београд и 10. **НАДА НИКОЛИЋ**, уч. VI/2 о.ш. „Петар Драпшин“ Турија.

„ЗВЕЧЕВО“ фабрика чоколаде, бомбона и кекса из Славонске Пожеге — поклања 36 слатких пакета: 1. **ВИОЛЕТА АЛЕКСИЋ**, уч. VI/4 о.ш. „Вожд Карађорђе“, Ниш, 2. **СОФИЈА ЦРЊА**, уч. VIII/2 о.ш. „Петар Драпшин“, Турија, 3. **ЕЛИЗАБЕТА ПЕХЧЕВСКА**, уч. VII р. о.ш. „Кирил и Методиј“, Битољ, 4. **МИРЈАНА РУСОВ**, уч. VIII/1 о.ш. „Петар Драпшин“, Турија, 5. **ОЛИВЕРА НИНЧИЋ**, уч. VII/2 о.ш. „Душан Јерковић“, Т. Ужице, 6. **ЗОРИЦА ВОЈНОВИЋ**, уч. IV/2 о.ш. „Ружа Ђурђевић Црна“, Чортановци, 7. **ЈАНА ГОЈАНОВИЋ**, уч. VIII/1 о.ш. „Иван Горан Ковачић“, Београд, 8. **МОМЧИЛО ИЛИЋ**, уч. VI/3 о.ш. „Војвода Мишић“, Београд, 9. **ЗЛАТА СИМЕОНОВ**, уч. V/1 о.ш. „Петар Драпшин“, Турија, 10. **ДРАГИЦА ЛИЗДЕК**, уч. VII/1 о.ш. „Владимир Перић Валтер“, Сарајево, 11. **СЕМА РАДИЋ**, уч. VIII/2 о.ш. „Петар Драпшин“, Турија, 12. **ПАВА МИЛЕТИН**, уч. VIII/2 о.ш. „Петар Драпшин“, Турија, 13. **ХАТИЦА ДЕМИРОВИЋ**, уч. VI/3 о.ш. „Владимир Перић Валтер“, Сарајево, 14. **ЖУНКА ЛИТОВИЋ**, уч. VI/2 о.ш. „Владимир Перић Валтер“, Сарајево, 15. **ЗОРАНКА ВУЈАНОВ**, уч. VI/1 о.ш. „Петар Драпшин“, Турија, 16. **ЗЛАТАН ЛАЗАРЕВСКИ**, уч. VIII/1 о.ш. „Петар Докић“, Сарајево, 17. **ИЛЕ ФИДАНОВСКИ** уч. V/б р. о.ш. „Кирил и Методиј“, Битољ, 18. **СНЕЖАНА ЈЕКОВИЋ**, уч. VII/2 о.ш. „Душан Јерковић“, Титово Ужице, 19. **ЈУЛИЈАНА ТРАЈКОВИЋ**, уч. VI/б о.ш. „Кирил и Методиј“, Битољ, 20. **ИВАН ПРВАНОВ**, уч. VIII/2 о. ш. „Слободан Вуковић“, Сарајево, 21. **ДУБРАВКА КАРАНАЦ**, уч VI/2 о.ш. „Владимир Перић Валтер“, Сарајево, 22. **БИЉАНА РАДОВИЋ**, уч. V/2 о.ш. „Стјепан Стево Филиповић“, Београд, 23. **ЛЕМЈА ЈАШАРЕВИЋ**, уч. VI/5 о.ш. „Стјепан Стево Филиповић“, Београд, 24. **ЈАСМИНА КОЛИЋ**, уч. V/2 о.ш. „Стјепан Стево Филиповић“, Београд, 25. **ГОРДАНА БУЛАТОВИЋ**, уч V/1 о.ш. „Душан Јерковић“, Титово Ужице, 26. **СНЕЖАНА ПОПОВИЋ**, уч. V/2 о.ш. „Стјепан Стево Филиповић“, Београд, 27. **ВЕСНА ЛАПЧЕВИЋ**, уч. VII/1 о.ш. „Отон Жупанчич“, Земун, 28. **МИЛЕНА МИРОСАВИЋ**, уч. VII/5 о.ш. „Душан Јерковић“, Т. Ужице, 29. **АЛМА ВАЛИЋ**, уч. V/1 о.ш. „Владимир Перић Валтер“, Сарајево, 30. **ГОРДАНА ВОДОПЛАВ**, уч. V/2 о.ш. „Стјепан Стево Филиповић“, Београд, 31. **ВЕРА ТИЈАНИЋ**, уч. VI/4 о.ш. „Душан Јерковић“, Титово Ужице, 32. **ДИАНА МИРКОВИЋ** уч. V/1 о.ш. „Владимир Перић Валтер“, Сарајево, 33. **ЉИЉАНА АГБАБА**, уч. VIII/а о.ш. „Чаки Лајош“. Бачка Топола, 34. **СЛАВИЦА ХАЏИ-СТОЈАНОВА**, уч. VIII о.ш. „Владимир Илич Лењин“, Скопље, 35. **ВУКОСАВА ЈАНДРИЋ**, уч. VIII/2 о.ш. „Петар Драпшин“, Турија и 36. **МАРИЈА БАЈАЦ**, уч. VI/1 о.ш. „Петар Драпшин“, Турија.

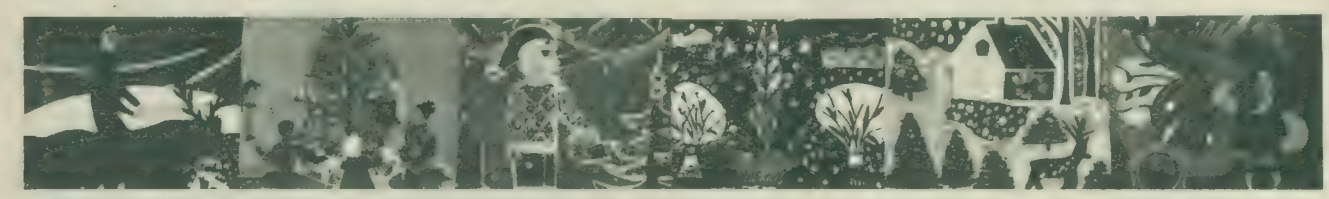

УРА!

БЛАГО ЈЕ НАЂЕНО!

ИЗВУЧЕНА ЈЕ 181 НАГРАДА БУБ-е

НАСТАВАК ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

44. МИОДРАГ ЈОВАНОВИЋ, Први булевар 20/32, Нови Београд, 45. ПАВЕЛ ЖОЛНАЈ, Осн. школа „Маршал Тито“, Падина, 46. ДЕВЕ БУЈАР, Анке Спајић 31, Косовска Митровица, 47. МИХАЈЛО АЛИЋ, Пожешка 77, Београд, 48. МАРКО МЕДИГОВИЋ, Вука Караџића 11/I, Титоград, 49. БИСЕРКА МИЛАНОВИЋ, Цона Кенедија 3/19, Косовска Митровица, 50. ЗОРАН ТЕОДОРОВИЋ, Браће Грима 4/IV, Београд, 51. ЗОРАН ВУДИМИР, Ивана Цанкара 23, Земун, 52. СВЕТЛАНА ШИЉЕГОВИЋ, Загребачка 37, Сарајево, 53. МЕЛИТА СЕЉАН, Марковићева 1, Загреб, 54. СЛОБОДАН ЈАНОСКИ, Мара Јосифоска 34, Прилеп, 55. БЛАГОЈЕ АРАНЂЕЛОВИЋ, Студентски дом „Сајмиште“ соба 11, Нови Сад, 56. БОРИС ЈУРЧИЋ, Ивана Милутиновића 6, Призрен, 57. ВЛАСТИМИР АЛЕКСИЋ, уч. о. ш. „Јосиф Панчић“, Баново брдо, Београд, 58. БРАНИСЛАВ СТАНОЈЕВИЋ, Дунавска 25, Пожаревац, 59. ЉИЉА МАШИРЕВИЋ, Мајора Илића Баје 18, Сомбор, 60. ЉИЉАНА ЖИВКОВИЋ, Карађорђева 32, Сомбор, 61. СЛОБОДАН СТАНОЈЕВИЋ, ПИК „Аутотранспорт“, Бечеј, 62. ЕМА МИКША, Љубљанска 110, Вршац, 63. ДУШИЦА ПАВЛОВИЋ, Моше Пијаде 82/I, Бор, 64. БОРЧЕ ИГОВСКИ, Страшо Пинџур 13, Кавадарци, 65. ВЕСНА ШТУЛИЋ, Моше Пијаде 42/II, Железник, 66. АЛЕКСАНДАР ДУРКОВИЋ, Београдски кеј 1, Нови Сад, 67. РАДЕ МИЛАНОВИЋ, Саве Немањића 1/15, Смедерево, 68. МИОМИР СТОЈКОВИЋ, Метохијска 37, Призрен, 69. АНГЕЛ ДИМИТРОВ, Браће Цунови 50, Кавадарци, 70. ЉИЉАНА СУДАР, Вачевићи — Мостар, 71. ЉУБЕЗНА АНТОНИЈЕВИЋ, Грчића Миленка 65, Београд, 72. ДРАГАН ЂОРЂЕВИЋ, Карпошева 51, Београд, 73. ВЕСНА РАШЕТА, М. Орешковића 52, Земун, 74. НИКОЛА ДУЛОВИЋ, Пошта, Студеница, 75. ЗОРАН МАРКОВИЋ, Вукасовићева 29/II, Београд, 76. СЛОБОДАН КУЗЕВИЋ, војник, „Гарнизон амбуланте“, Сомбор, 77. ДАНИЕЛ ЖЕКИЋ, Тозе Марковића 6, Сомбор, 78. ЗДРАВКО РАДУЛОВИЋ, Пажићи 15, Даниловград, 79. ЉИЉАНА БАШОВИЋ, Насеље Т. Костић 5/II, Лесковац, 80. РУЖИЦА КОСТИЋ, Мацан Марије 14, Лукавац 81. СЛАВИЦА ВОДЛАН, ЈНА 48, Крагујевац, 82. НИНОСЛАВ ЋЕЛИЋ, Рендгенова 5/III, Ниш, 83. ДОБРИЦА СТОЈАНОВИЋ, Орце Николов 20, Скопље, 84. ЗОРАН МИХАЈЛОВИЋ, Молерова 76, Београд, 85. ЗОРАН ЈЕВРЕМОВИЋ, Син ђелићева 7/26, Београд, 86. ВЕСНА ДРАГИЋЕВИЋ, Бате Јанковића 108/А, Чачак, 87. ЗОРАНА НИКОЛИЋ, Књегиње Љубице 3/16, Зајечар, 88. СНЕЖАНА КАЛЕМБЕР, Саве Ковачевића 55, Приједор, 89. БРАНКА РАЈЛИЋ, Други булевар 195/11, Нови Београд, 90. ЉИЉАНА ХРИСТОВА, Партизанска 6, Битољ, 91. ВЛАДАН ВУКАШИНОВИЋ, Старца Вујадина 2/VI, Земун, 92. ДЕЈАНА ШАФАРИК, Булевар Лењина 101/17, Нови Београд, 93. МЛАДЕН ЦУНИЋ, В. Вуковића 41, Подлугови код Сарајева, 94. НУРАДИЈА АГОВИЋ, уч. О. Ш. „Велимир Маркићевић“, Мајданпек, 95/ДАРКО МИШИЋ, Старца Вујадина 2/III, Земун, 96. ЕМИНА ПРОТИЋ, Братства јединства 42, Пожаревац, 97. МИЛОШ ТОДОРОВИЋ, Хаџи Милентијева 4, Крагујевац, 98. ЗОРАН ИЛИЋ, Милана Узелца 19, Земун, 99. СНЕЖАНА ДЕСПОТОВИЋ, Проте Баковића 2/II, Сарајево и 100. ДРАГАН МИЉКОВИЋ, Војводе Мишића 33, Београд.

* ХУМОР *

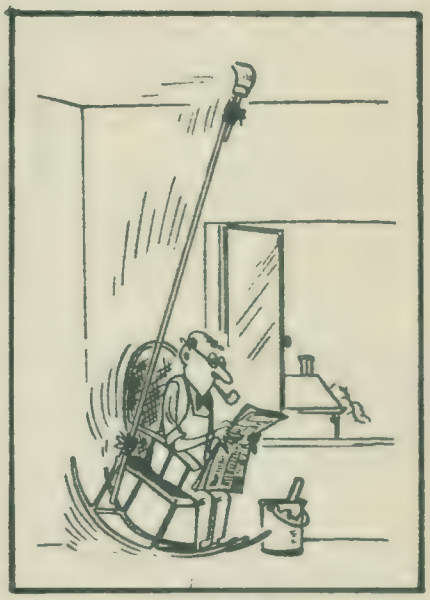

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Кад се два слона боре, страда — трава

(Индијска пословица)

КАПЕТАН Кејт

ПОЗНАЈЕТЕ ЛИ ИНСЕКТЕ?

Једна од ових пет животиња није инсект! Која?

ОДГОВОР:

Пуж.

КЛОВН

Кловн на нашем цртежу управо је изводио своју тачку жонглирања с 4 црне, 3 беле и 2 сиве кугле, кад је неки деран из публике бацио на њину безброј истоветних кугли. Кловн се збунио и морао је да прекине тачку. Знате ли колико је кугли несташни дечак убацио на поорницу?

ОДГОВОР:

Дечак је бацио 33 беле, 27 сивих и 28 црних кугли.

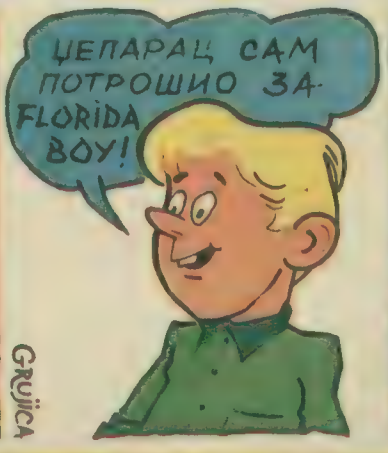

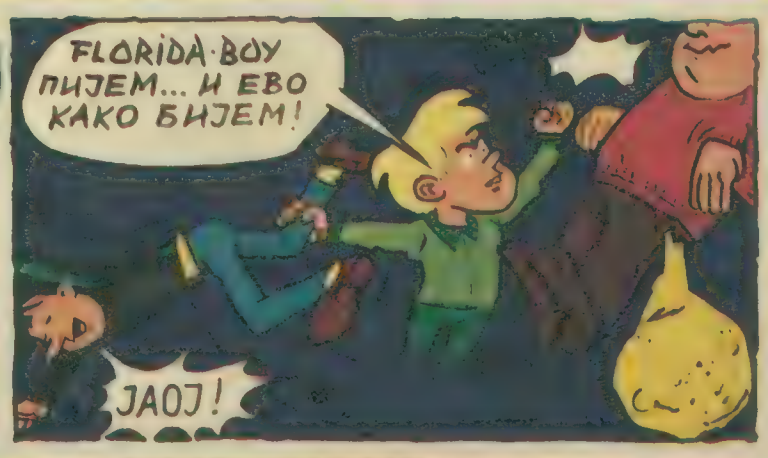

„BOSANKA" DOBOJ FLORIDA-BOY U SVIM SAMOUSLUGAMA

ЛАЖАН СВЕМИРСКИ РАТ

ЏОН БРАНЕР

Ниједна заграђена страна не добија свемирски рат кад се Земљани боре за обе

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

КРЕНУЛИ СМО У БИТКУ ЗА ПОЛГУ МАДА СУ НАС ЗЕМЉАНИ УПОЗОРИЛИ ДА НЕМАМО НИКАКВЕ ШАНСЕ ЈЕР ЈЕ НЕПРИЈАТЕЉ МНОГО ЈАЧИ.

Бестежинско стање одувек ми је било неугодно, али то нисам желео да покажем пред Земљанином Груом. Од ових присутних делегација нашег галактичког савеза (поред нас, Луана, били су ту још и Пребси, Тубалени и Земљани), Земљани су били најдуже у свемиру и цивилизованији од осталих познатих раса. Дивио сам се пријатељском и стрпљивом Груовом гласу којим се обраћао Попри, вођи наше делегације, иако се овај понашао нељубазно јер је као и већина Луана сматрао да су Земљани сасвим преузели вођење рата из наших канцеларија.

Да ли смо у праву?

Мене, Дургила, није узнемиравала чињеница да Земљани све раде боље од нас. Међутим, Попра је наваљивао да се прихвати његов план битке, а Земљанин Гру није много противречио видећи да то не вреди и зато је предложио:

— Хајде да видимо шта ће показати електронски мозак.

Попра се опет успротивио, али му се Мала, стари Пребс, приближи машући предњим пипцима и рече:

— Зашто да не? Вараш се ако мислиш да ће моји кренути у борбу без непристрасне оцене ситуације.

— Спремни за израчунавање! — нареди Гру техничарима.

Техничари све четири расе пустише у рад модел овог дела свемира са свим небеским телима и космичким флотама које је требало да учествују у бици. Изгледало је да смо довољно јаки да отмемо неколико планета од непријатеља, али само је електронски мозак могао да покаже да ли смо у праву.

На зидном екрану компјутер је пројектовао процену битке у односу на број уништених или онеспособљених свемирских бродова. Призор је био сасвим стваран и изгледало је као да смо били у жаришту битке. Земљани су заиста створили готово савршен електронски мозак.

Гру даде знак техничарима да искључе уређај и рече Попри:

— Па, ето, видео си да је непријатељ јачи и да би нас победио и онеспособио за много година. Сад не смемо да ризикујемо непосредан сукоб

— А зашто да не? — узвикну Попра — Пре него што смо ми Луани имали тобожњу помоћ од Земљана, добили смо битку за Аргмит! Понекад помислим да још једино ми Луани имамо храбрости! Излазите сви — додаде он обраћајући се нашој делегацији — доста је било за данас!

Све дугујемо Земљанима

Морао сам да послушам иако ми је било јасно да се Попра понаша неразумно и да заборавља шта све дугујемо Земљанима. Вратили смо се на наш командни брод који није био далеко јер је цела Велика флота била у орбити за време конференције четири делегације.

Било ми је драго што сам опет „код куће“ јер ми је сметала јака сила теже на џиновском броду Земљана. Ипак, непрестано сам размишљао о неслагању Попре и старије генерације Луана са Земљанима. Тубалени су већ неколико векова били савезници Земљана а Пребси нешто мање и није изгледало да им је тај савез шкодио. Напротив.

Рат је почео пре 40 година, у време кад смо ми Луани тек око 10 година владали брзином светлости. У истраживачким летовима кроз три непозната звездана система неочекивано смо изгубили неколико бродова од којих се један вратио оштећен и известио да је био нападнут. Ускоро нас је непријатељ опколио, развила се огорчена битка, али док смо чистили почупано перје, приближила нам се непозната огромна лађа. Тако смо успоставили везу с људском расом која је имала топлу крв и удисала кисеоник баш као и ми.

Људи су били веома добри према нама: без оклевања и себичности усавршили су нашу цивилизацију преносећи нам знања за чије би нам стицање били потребни векови. Већина младих Луана дивила се Земљанима због њихових достигнућа и није им завидела, за разлику од старијих генерација Луана.

Сами у битку

Из размишљања ме је тргао Поприн глас из интерфона:

— Сви на своја места! Пуна ратна приправност! Крећемо на Полгу!

Журећи према командној кабини док ми се креста подигла на глави а перје нарогушило, помислих да је наређење бесмислено. Полга је била наша свемирска ремонтна станица којој се непријатељ опасно приближио са свим ратним бродовима којих је било далеко више од наших.

Ускоро сам сазнао да се луанске снаге саме упуштају у борбу с непријатељем. Иако је Попра наредио да се искључи систем везе са савезницима, одједном се у сваком делу наше командне лађе заори Груов глас:

— Здраво, Попра! Морам с тобом да говорим, па сам даљинском контролом напојио твој систем везе Свака лађа у флоти нас чује јер желим да остале расе закључе ко је у праву. Према електронском мозгу, ако уђете сами у битку бићете поражени и имати 61 одсто губитака плус-минус 3. Немате никакве шансе против непријатеља са 20 великих и 1000 малих свемирских бродова.

— Нама је потребна база на Полги и ми ћемо је задржати — викну Попра — Напред, у славу Луана!

Битка је личила на најстрашније снове које сам икад сањао. Изненађење на које је Попра рачунао није успело. Иако су се наше лађе материјализовале испред непријатељске флоте, после четири сата огорчене борбе Попра је са жаљењем у гласу наредио:

— Спремни за повлачење!

Мудра одлука нас је у последњем тренутку спасла јер смо до тад, зачудо, изгубили сам једну лађу! Али, баш тад је командни брод погођен пројектилом, зачуше се крици, настаде помрчина, зазвонише алармна звона и ми сви брзо навукосмо свемирска одела.

После глупе грешке

Спасилачки свемирски бродови Пребса, Тубалена и Земљана покупише нас пре него што је командни брод експлодирао. Тврдоглави стари комадант Попра био је међу погинулима. Између Луана који су се одмарали на командној лађи Земља на настаде оштра препирка око исхода битке и један рече:

— Зашто нам Земљани нису помогли у бици кад су видели да смо у невољи? И откуд то да су знали колико непријатељ има бродова кад имамо исте уређаје?

— За све смо сами криви — узвикнух. — Упали смо у пустоловину која је од почетка била осуђена на пропаст. Нисмо могли да очекујемо да Земљани учине исту грешку на коју су без успеха указивали.

Љут на своје Луане изађох из кабине у узани ходник брода и сретох Земљанина Груа.

— Шта радиш овде, Дургиле? — упита ме он љубазно.

— Рекао сам Луанима да је неуспех последица наше глупе грешке и то им се није допало, али преболеће већ овај пораз — одговорих.

— Наравно — узврати Гру. — Волео бих да има више Луана који мисле као ти јер у свемиру нема места за тврдоглаве и брзоплете расе. Нама је врло дуго требало да то научимо.

— Колико дуго? — упитах радознало желећи да искористим прилику и нешто сазнам о Земљанима који су иначе нерадо говорили о себи.

— Па, око 700 наших година — одговори Гру.

— А одакле у ствари потиче ваша раса? — питао сам славног Земљанина.

— О, са једне мале и безначајне пленете зване Земља која се налазила у малом Сунчевом систему близу ивице галаксије — рече Гру.

Не желећи да га задржавам, опростих се с Груом, а како сам због јаке гравитације био веома уморан, отворих прва врата на која сам наишао и уђох у ваздушну комору у којој је био мали спасилачки брод. Испружих се на поду иза пилотске столице и убрзо заспах.

Победиће обе стране!

Пробудио ме је чудан осећај да летим! Заиста, у пилотској столици седео је Гру, а летелица се бр-

зином светлости кретала према флоти наших непријатеља! Био сам непримећен сведок неке страшне тајне. Али, какве? Да ли је могуће да су нас издали Земљани којима сам се толико дивио?

Уто смо стигли до великог командног брода непријатеља и пристали уз њега. Узевши ултразвучни пиштољ на готовс, устадох и уперих га у Груа који ме изненађено погледа и мирно упита:

— Откуд ти опет? Зашто то радиш?

— Зато што си издајник — узвратих горко. — Целог живота ревовао сам Земљанима више него самом себи, а они су нас издали и обавестили непријатеље да нас дочекају спремни!

Изненада се зачу тихо шиштање и врата између нашег брода и ваздушне коморе командне лађе непријатеља бешумно се отворише. Пре него што сам могао да се приберем, непознати Земљанин ме разоружа и упита Груа:

— Шта да радимо с њим?

— Не знам — узврати Гру — Овај Луан није као други и можда ће разумети. Старе вође Луана не воле савезништво с другим расама, неповерљиви су, али млађе генерације су много слободније и разумније.

— Савезништво? — узвикнух огорчено — Продавање непријатељу ти зовеш савезништвом?

— Зар не примећујеш да ниједна страна већ годинама не добија рат? Зар ти није јасно да је рат који водите у ствари ЛАЖАН? — рече Гру — Желиш ли да знаш зашто Земљани ратују на обе стране? Видиш, моја раса је одавно уништила планету с које потиче. Најпре смо заузели све планете нашег Сунчевог система, а на крају смо почели међусобни рат, потпуни, немилосрдни, космички рат од кога смо се 200 година опорављали. Како је постало немогуће живети на уништеним и загађеним планетама нашег Сунчевог система, остаци моје расе раштркали су се по целом свемиру, а кад смо ступили у додир с осталим расама покушали смо да им пренесемо своја искуства, али у почетку с мало успеха. Кад раса тек открива брзину светлости, она је сувише нестрпљива и неповерљива да би схватила да непознато биће не мора да буде непријатељ.

— Међутим — продужи Гру — пре 200 година пронашли смо решење: увек смо помагали обема страна рањеним странама трудећи се да губици буду што мањи. Све то нам је, наравно, омогућавала развијенија техника.

— По чему могу да сазнам да је то истина? — упитах.

— Не можеш, али види се да ти је моје објашњење бар схватљиво. Ти мислиш мозгом а не перјем — рече Гру — Ретки су Луани као што си ти. Доказаћемо ти да говоримо истину. То ће значити дугу одсутност од твог народа, а ми Земљани смо увек запослени и понекад је тешко с нама живети. Али ако желиш да видиш шта хоћемо да постигнемо, пођи с нама да бар једног дана могао и сам као што то чине Пребси у Тубалени, да посветиш живот миру у космосу.

— Хоћу! — рекох одушевљено.

— Гру ми пружи руку и ја је дотакох врхом крила.

— Жао ми је што сам вас назвао издајницима — рекох извињавајући се — Малочас сам мислио крилима, а не мозгом!

— Нека те то не брине — рече Гру смешећи се — Издајник који је на страни победника постаје херој, а у овом случају победиће ОБЕ стране.

ТУНГА и ШРНИ ЖДРЕБАЦ

ПОДСЕТНИК

Челичне клизаљке за љубитеље зимских спортова. Кључем се причвршћују на ципеле са дебљим ђоном, без обзира на величину ципеле. Могу се купити у робним кућама „Београд“ **по цени од 43 н. д.**

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС ♥♥♥

ПРВА ПЛОЧА

Далибор Брун почео је као вокални солиста „Корни групе“. Међутим његова сарадња са нашом најбољом и најпопуларнијом ВИС групом била је кратког века. Далибор је убрзо напустио групу, и наставио каријеру као солиста. Снимио је већ и прву плочу. Главна „тема“ је композиција „Пролазе године“ која је на фестивалу „Омладина 69“ добила прву награду публике. Друга песма је: „Твоје плаве очи, Лиза“. Плочу је издао „Југотон“ **а цена је 6 н. динара.**

НОВОГОДИШЊА ПРИЧА

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама из целе наше земље. Имам 16 година. Скупљам разгледнице и фотографије глумаца и певача. **Османи Рабија**, Ул, маршала Тита 126, Урошевац.

Имам 14 година и идем у VIII разред. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Сакупљам: разгледнице, марке, салвете и стари новац. **Славко Зазуљак**, Стевана Петровића 44 „Сателит", Нови Сад.

Ученица сам VII разреда и имам 13 година. Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама из целе наше земље и Совјетског Савеза. **Невенка Цвијановић**, Б. Карамехмедовића 2, Лукавац код Тузле.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље и Н.Р. Бугарске. Имам 11 год. и хоби ми је скупљање салвета и разгледница. **Мирјана Гавровска**, ул. 847 бр. 29, Н. Мађари, Скопље.

Имам 15 година и желео бих да се дописујем са другарицама из целе земље. У слободном времену се бавим играњем тениса, а хоби ми је сакупљање марака и старог новца. **Предраг Живановић**, ул. Генерала Никодија Стефановића 6, Београд.

Имам 15 година и идем у I разред Индустријске школе. Желим да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље, Совјетског Савеза и Чехословачке. Волим озбиљну и бит музику, брзине и техничке новитете. Језик дописивања: руски и српскохрватски. **Анте Кларић** Каштел Штафилић (Нехај), з. п. Каштел Стари.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и Француске. Језик дописивања: српскохрватски и француски. Идем у VII разред а имам 13 година. Хоби ми је сакупљање старог и страног новца. Волим бит и забавну музику. **Јамија Бејтић**, Лењинова 117, Сарајево.

Ученик сам VI разреда и желео бих се дописивати са друговима и другарицама широм наше земље. Навијам за „Црвену звезду". **Бошко Харангозо**, Дунавска 12, Нови Сад.

Имам 13 година. Желим да се дописујем с друговима и другарицама **Горица Петровић**, Мокролушка 28, Београд.

Желео бих да се дописујем с друговима и другарицама широм земље. Имам 13 година. Хоби ми је скупљање маркица. **Драган Станковић**, Македонска бр. 20, Неготин — Крајина.

Желим да се дописујем с друговима и другарицама из целе земље и иностранства. Имам 15 година. Волим Антоана, Миреј Матје и Адамоа. **Јасминка Петровић**, Ул. 117 бр. 5, насеље „Влаје", Скопље.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Ученик сам VII разреда и ватрен сам навијач „Партизана". **Мики Данилов**, Илинденска 80/I, Скопље.

* укрштене речи *

Водоравно: 1) изразити представник неке врсте, 4) и један и други, 7) бог љубави код старих Грка, 9) једноцифрен број, 10) мађарски ком позитор (Франц), 11) летњиковац, 12) метал сјајно сребрнасте боје, 14) француски књижевник („Тартиф"), 16) наш бивши фудбалски репрезентативац, 17) врста зачина, 19) вавилонски град, 20) добит (турц.), 22) музичка нота, 23) град у Француској, 25) султанова повеља, 27) санке канадских урођеника, 30) богиња љубави код старих Римљана, 32) фискултурна манифестација, 34) познати шведски природњак (Карл), 36) врста цвећа, 37) летопис, 38) лична заменица, 39) врста папагаја.

Усправно: 1) организам, 2) језеро у Северној Америци, 3) змија отровница, 4) град у Славонији, 5) игранка, 6) главни град Јордана, 8) град у Србији, 9) показна заменица, 13) главни град Португала, 14) турски султан (14. век), 15) град у Боки Которској, 16) шумска звер, 18) легенда, 21) правило, пропис (лат.), 24) врста књижевног рада, 26) река у Србији, 28) грчко слово, 29) главни град Норвешке, 31) четинарско дрво, 33) текстилна биљка, 35) јужно воће.

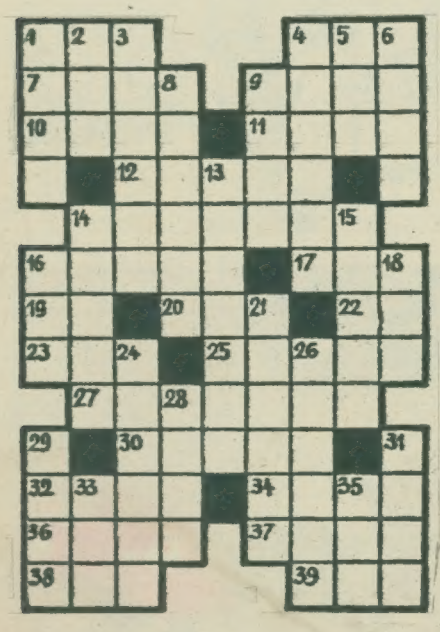

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) марабу, 6) биро, 7) иза, 9) ало, 10) аков, 11) ро, 12) флора, 13) ова, 15) квар, 16) кавга, 18) ни, 19) нар, 20) ја, 21) зглоб, 23) лб, 25) Ула, 26) ивер, 28) би, 29) анода, 30) уши, 32) Алин, 33) ниво, 35) Ена, 36) ћелија.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА" Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Текући рачун број 608-1-82-1. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Претплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22.711.

МАЛА ПОШТА

ЈОШ НАГРАДА ВЕЗИЉАМА!

Пошто је стигао веома велики број марамица — поклон војнику за Дан армије, то су накнадно додељене награде:

Издавачко предузеће „Народна књига", Београд, Шафарикова 11 поклања по једну књигу учесницима конкурса „Везиље":
1. СЛАВИЦА РАДЕВСКА, Ул. III мак. бриг. 69/II-6, Куманово, **2. ЗОРИЦА КИШЕВИЋ**, 22. октобар 11, Земун, **3. ЈЕЛЕНА КНЕЖЕВИЋ**, Ђ. Ђаковића 53, Срем. Митровица, **4. ЈУЛИЈА ОРОВИЋ**, Љ. Јеленковића 56, Ресник — Бгд, **5. МИРЈАНА ОБРАДОВИЋ** 7. јула 8, Лозница, **6. ЈЕЛЕНА СТОЈИЋЕВИЋ**, I булевар 108/15, Нови Београд, **7. РАДМИЛА КОНЦУЛОВ**, Руже Шулман V-5/I, Зрењанин, **8. ЛИДИЈА ПАВЛОВСКА**, ул. 927 бр. 99, Тафталице, Скопље, **9. ЈАГОДА МАРГЕТИЋ**, Кнез Михаила 7, Смедерево, **10. ГОРДАНА ДУБЉАНИН**, уч. VII р. о.ш. село Рибашевина, з.п. Каран (Т. Ужице), **11. ЉУБИЦА НЕСТОРОВ**, Маршала Тита 52/II, Ковин, **12. ХЕЛЕНА РЕПОЦ**, Ослобођења 42, Глогоњ, **13. ОЛГА ВУЈИЧИЋ**, Палмира Тољатија 26, ст. 2, Нови Београд, **14. МИРОСЛАВА КОЛЕВСКА**, Максима Горког 139, Панчево, **15. МИРЈАНА ЗДРАВКОВИЋ**, Радоја Лакића 18, Београд, **16. СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ**, ученица, Раља код Београда, **17. ПАВЛИНА МИХАЈЛОВА**, Лењинова 58, Скопље, **18. ЉУБИЦА ПАВЛОВИЋ**, Врела рибничка 16, Титоград, **19. ВИОЛЕТА ОРОВИЋ**, Љ. Јеленковића 56, Ресник — Бгд, **20. ЕСМА КАЈТАЗОВИЋ**, Партизанска 18, Храсница, **21. РУЖИЦА ВУКОСАВЉЕВИЋ**, Петра Драпшина 6, Бечеј, **22. ЕЛИЦА ПЕНЕВА**, М. Шаренков б.б., Ђевђелија, **23. ЖУЖАНА РАЦ**, Пролетерска 100, Дебељача, **24. ФЕБРАНА БУЧКО**, М. Ракића 14, Руски Крстур, **25. СВЕТЛАНА НОВАКОВИЋ**, А. Богићевића 3, Лозница, **26. БРАНИСЛАВА ИВАНОВИЋ**, Ђурићева 11, Београд, **27. ЈАДРАНКА ИВАНОВИЋ**, Ул. 572 бр. 8/4, Скопље, **28. ЈАСМИНКА КРАВИЋ**, Палмира Тољатија 29, Сарајево, **29. РАЈНА ВАСИЛЕВА**, Омладинска 18, Врање и **30. САБИНА СМАИЛОВИЋ**, село Карауле з.п. Турбе.

Фабрика чоколаде, бомбона и кекса „СОКО-ШТАРК" из Београда поклања 16 пакета за 16 везиља Основне школе Гргуровци з.п. Лебане.

ВРЕДАН РАЗРЕД ИЗ КАМЕНДОЛА

Друже уредниче,

Достављам Вам 40 дописница са скицама костима за новогодишњи цртани маскенбал „Политикиног забавника", које су израдили ученици V разреда Основне школе „Мића Стојковић" из Умчара — одељење у Камендолу.

Разредни старешина одељења у Камендолу

Миодраг Стојановић

Пошто је цео разред био тако вредан „Политикин забавник" вам шаље поклон: Астрономски далекозор „Вега" у вредности од 25.000 ст. динара.

ПРЕЈАКА РЕКЛАМА

У вашем листу бр. 932 од 7. XI о. г. објавили сте да се у нашој радњи могу купити музички инструменти. Многи су инструменте од нас наручили и још наручују, али бојимо се да је реклама била прејака. За нашу радњу сазнало се превише тако да су нас посетили и — **лопови!** Да су бар били музикални! Али, они су тражили новац који је срећом већ био у банци.

Ово вам јављамо с молбом да нас извините код читалаца којима нисмо на време послали инструменте. Јер, шта се догодило? Лопови су нам, поред осталог, испретурали и све наруџбенице и разне рачуне, па смо морали да их поново срећујемо

Обавестите ваше читаоце да ћемо најхитније (онима који су послали **оверене** наруџбенице) послати инструменте.

Са другарским поздравом

Шеф Музичког магазина „Просвете", Београд, Теразије 12, **Видосав Тешић.**

КАКВА ЈЕ ТО МОДА?

Уредниче,

Желела бих да ми објасните и то у „Забавнику" да ли ће бити усвојена мода коју је за 1970. год. нацртала Бранислава Штока из Земуна.

Извините, али ја овде не видим никакву гардеробу. Зато бих вас замолила да ми објасните каква је ово одећа.

Гордана Ранковић, Др Пантића 96, Ваљево

Данас је „лудо време", па има свакојаких новитета. Зато нисмо смели да не објавимо овај, јер би нам многи рекли да „не идемо укорак са модом".

ДРУГОВИ СА ТАРЕ

Желео бих преко вашег листа да поздравим све другове и другарице који су били на летовању у Митровцу на Тари у времену од 1. до 15. августа ове године. Уједно бих их замолио да ми пишу и ја ћу им свима одговорити. Свако писмо од њих би ми било драгоцено.

Милутин Арацки (начелник), Вука Караџића 4, Кумане — Банат.

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ: РЕШЕЊЕ СА 18. СТР.

У стану у који је силом био одведен инспектор Марин птице — украси на камину су биле главом окренуте једна према другој. Према томе кривац је или Стевенар или Ваје. Али, слика изнад камина код Ваје се нешто разликује од оне коју је инспектор већ видео. Према томе кривац је Стевенар. У истрази је утврђено да је имао непречишћене рачуне с полицијом и те вечери му се указао згодан моменат кад је угледао инспектора Марина само.

WALT DISNEY

МИКИ

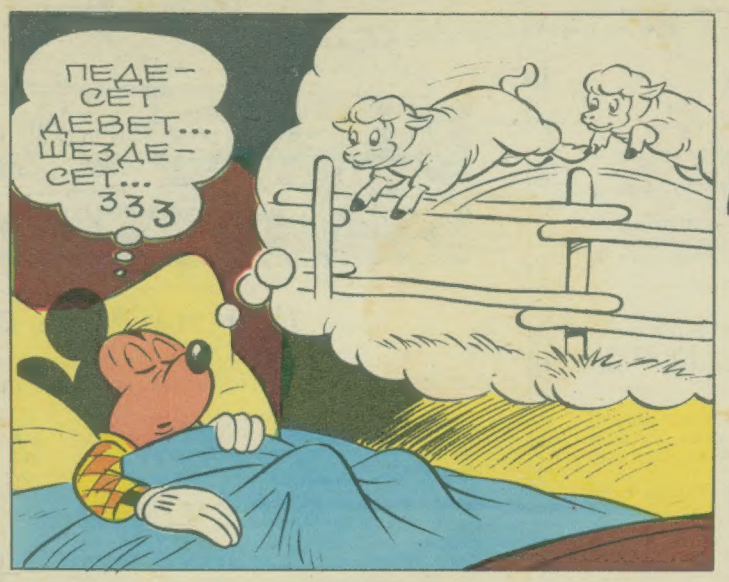

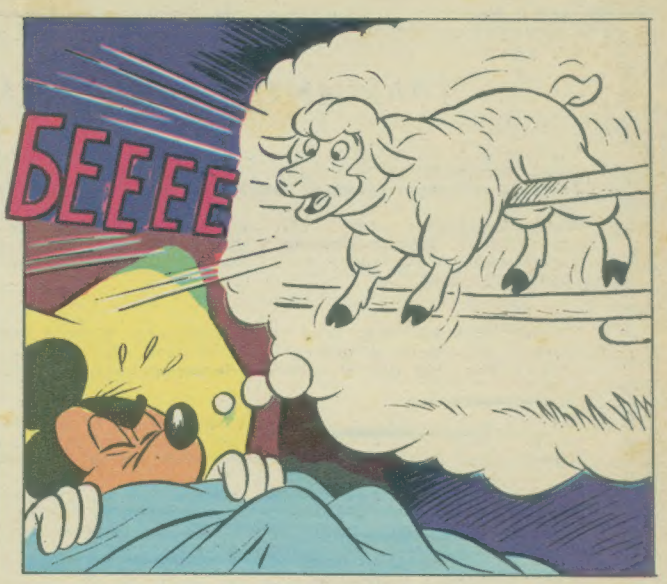

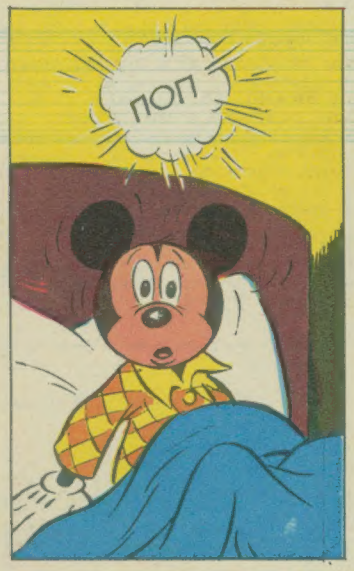

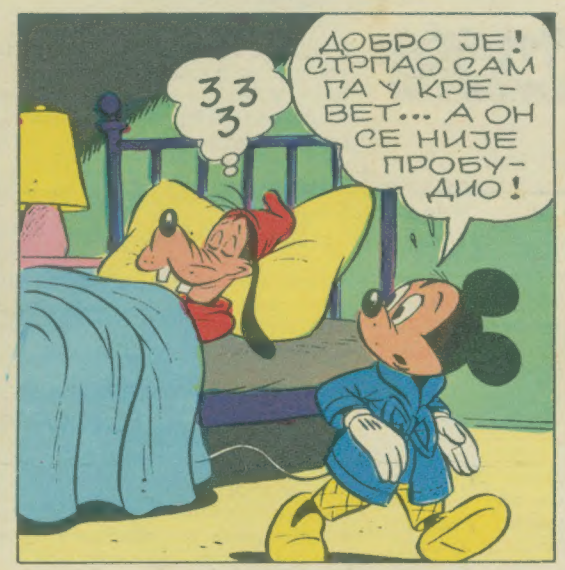

© 1969
Walt Disney Productions
World Rights Reserved